

EASO's vejledning om modtagelsesforhold: operationelle standarder og indikatorer

September 2016

EASO's vejledning om modtagelsesforhold: operationelle standarder og indikatorer

September 2016

***Europe Direct er en service, der har til formål at hjælpe
med at besvare Deres spørgsmål om Den Europæiske Union.***

Frikaldsnummer (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(* Oplysningerne er gratis ligesom de fleste opkald (nogle operatører, telefonbokse eller hoteller kan dog kræve penge for opkaldet).

Yderligere oplysninger om EU fås på internet via Europaserveren (<http://europa.eu>).

Print	ISBN 978-92-9494-409-2	doi:10.2847/61486	BZ-04-17-336-DA-C
PDF	ISBN 978-92-9494-376-7	doi:10.2847/842793	BZ-04-17-336-DA-N

© Det Europæiske Asylstøttekontor, 2016

Hverken EASO eller personer, der handler på vegne af EASO, er ansvarlige for, hvorledes oplysningerne heri anvendes.

Indholdsfortegnelse

Liste over forkortelser	5
Indledning	7
Baggrund	7
Vejledningens formål og omfang	7
Vejledningens struktur og format	9
Retlige rammer	9
Sådan læses vejledningen	11
Terminologi	12
1. Indkvartering	13
1.1. Beliggenhed	13
1.2. Tildeling af indkvartering	15
1.3. Infrastruktur	16
1.4. Sikkerhed	19
1.5. Fællesområder	20
1.6. Sanitære forhold	21
1.7. Vedligeholdelse	23
1.8. Kommunikationsudstyr og -tjenester	23
2. Kost	25
3. Tøj og andre fornødenheder end fødevarer	27
4. Lomme penge	31
5. Lægebehandling	33
6. Oplysninger og rådgivning	35
7. Identifikation og vurdering af samt reaktion på særlige behov	39
8. Uddannelse af personale	43
Bilag — Oversigtstabel	45

Liste over forkortelser

AMIF	Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden
APD	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning)
CEAS	Det fælles europæiske asylsystem
Dublin III-forordningen	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning)
EASO	Det Europæiske Asylstøttekontor
EU's charter	Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
FRA	Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder
MS	Medlemsstater
NGO	Ikkestatslig organisation
QM	Kvalitetsmatrix
RCD	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdning)
SGBV	Sex- og kønsrelateret vold
SOP	Operativ standardprocedure
UAM	Uledsaget mindreårig
UNHCR	De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge

Indledning

Baggrund

I Europa-Parlamentets og Rådets omarbejdede direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (RCD) fastlægges følgende:

»Der bør for modtagelse af ansøgere fastsættes standarder, som vil kunne sikre [ansøgere om international beskyttelse] en værdig levestandard og ensartede levevilkår i alle medlemsstaterne«⁽¹⁾.

Direktivet giver i høj grad skønsmæssige beføjelser til at definere, hvad en værdig levestandard er, og hvordan den opnås. Samtidig er de nationale modtagelsessystemer meget forskellige med hensyn til opsætningen af modtagelsesforholdene og måden, de forvaltes på. Der er derfor forsat forskellige standarder for modtagelsesforhold i EU's medlemsstater, og dette medfører forskelsbehandling af ansøgere om international beskyttelse.

For nylig blev det understreget i den europæiske dagsorden for migration⁽²⁾, hvor vigtigt det er med et klart system til modtagelse af ansøgere om international beskyttelse som led i en stærk fælles europæisk asylpolitik. Der henvises navnlig til behovet for yderligere vejledning med henblik på at forbedre standarderne for modtagelsesforhold på tværs af EU's medlemsstater.

Det er i denne sammenhæng, at denne vejledning er udarbejdet. Udarbejdelsen af dette dokument følger den etablerede kvalitetsmatrix oprettet af Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO). Dokumentet er udarbejdet af en arbejdsgruppe bestående af medlemsstaternes eksperter samt repræsentanter for andre relevante aktører inden for modtagelse og grundlæggende rettigheder, herunder Europa-Kommissionen, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) og De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR). Endvidere er medlemmerne af EASO's rådgivende forum blevet hørt, inden vejledningen blev gjort helt færdig. EASO's netværk af modtagelsesmyndigheder blev hørt om vejledningen, hvorefter den blev formelt vedtaget af EASO's bestyrelse.

Det bør også bemærkes, at Kommissionens forslag til en omarbejdning af RCD (COM(2016) 465 final) af 13. juli 2016 specifikt henviser til disse operationelle standarder og indikatorer.

Vejledningens formål og omfang

Det **overordnede mål** med denne vejledning er at støtte medlemsstaterne i at gennemføre de centrale bestemmelser i RCD og samtidig sikre en passende levestandard for alle ansøgere om international beskyttelse, herunder ansøgere med særlige modtagelsesbehov.

Dokumentet skal tjene **flere formål**:

- På politisk plan tjener det som et redskab til at støtte reformer eller udvikling og fungere som en ramme for etablering/videreudvikling af modtagelsesstandarder.
- På operationelt plan kan det anvendes af modtagelsesmyndighederne/-operatørerne til at støtte planlægningen/driften af modtagelsesfaciliteterne eller til at støtte uddannelse af personalet.

Derudover kan vejledningen tjene som **grundlag for udviklingen af overvågningsrammer**, der bruges til at vurdere de nationale modtagelsessystemer.

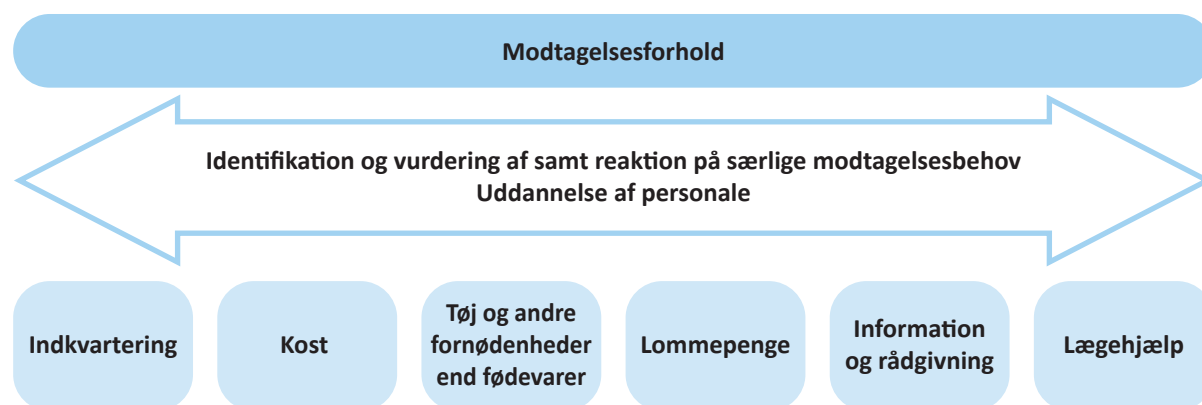
Formålet med vejledningen er ikke at foreskrive en metode vedrørende modtagelsesforhold. Medmindre andet er angivet, gælder standarderne og indikatorerne i dette dokument derfor for adgangen til materielle modtagelsesforhold, hvad enten de ydes i form af naturalier, kontantydelse eller værdikuponer. Denne tilgang følger artikel 2, litra g), i RCD, som indeholder en liste over de forskellige materielle modtagelsesforhold. Det betyder f.eks., at medlemsstaterne enten skal sikre, at der udleveres tøj i overensstemmelse med standarderne i denne vejledning, eller at den udbetalte kontantydelse skal være tilstrækkelig til at dække ansøgerens udgifter til tøj i henhold til de standarder, som fremgår af dokumentet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets omarbejdede direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (RCD) findes her: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0033&from=DA> (betragtning 11).

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »En europæisk dagsorden for migration«, COM(2015) 240 af 13.5.2014.

Uden at det berører fokuseringen på åbne modtagelsesfaciliteter, jf. betragtning 8 i RCD, omfatter vejledningen »alle faser af og [...] alle former for procedurer, der vedrører ansøgninger om international beskyttelse, og på alle centre og faciliteter, hvor ansøgere indkvarteres, og så længe de har ret til at forblive på medlemsstaternes område som ansøgere«⁽³⁾.

Tematisk set omhandler vejledningen visse centrale bestemmelser i RCD, som udgør en del af de nationale modtagelsessystemer for ansøgerne om international beskyttelse (se figur 1 nedenfor). I dokumentet fokuseres der specifikt på adgang til modtagelsesforhold i naturalier, identifikation og vurdering af samt reaktion på særlige modtagelsesbehov og adgang til uddannelse af personale, der arbejder i nationale modtagelsessystemer. Alle standarder på tværs af disse afsnit er vigtige for at sikre, at modtagelsesforholdene stemmer overens med RCD.

Figur 1. Centrale aspekter omfattet af denne vejledning

I hele vejledningen er indikatorerne integreret i de forskellige afsnit for at måle, om der er truffet passende foranstaltninger til at imødekomme særlige behov i det nationale modtagelsessystem. Samtidig går vejledningen ikke i dybden med behovene hos ansøgere med særlige modtagelsesbehov som uledsagede børn.

Denne vejledning skal ses som det første skridt og en indsats for at fremme anvendelsen af visse bestemmelser i RCD. Ikke alle aspekter, der falder ind under RCD's anvendelsesområde, behandles i dette dokument. F.eks. behandles ikke aspekter som indskrænkning eller inddragelse af materielle modtagelsesforhold, frihedsberøvelse, adgang til skolegang og undervisning for mindreårige og beskæftigelse og erhvervsuddannelse for voksne samt klager. Aspekter i forbindelse med integration af personer med international beskyttelsesstatus eller forberedelse af tilbagesendelse af ansøgere, hvis ansøgning om international beskyttelse er blevet afvist, er heller ikke omfattet af dette dokument.

Vigtigst af alt er vejledningen udarbejdet for at sikre et velfungerende modtagelsessystem. Situationer, der betragtes som nødsituationer, som f.eks. anvendelse af artikel 18, stk. 9, i RCD om indkvartering, hører ikke ind under denne vejlednings anvendelsesområde. Disse aspekter kan indgå i yderligere vejledninger og/eller værktøjer, der udvikles i fremtiden.

Det endelige ansvar for anvendelsen af disse standarder ligger hos medlemsstaternes myndigheder, og de fleste af standarderne i denne vejledning vil navnlig høre ind under de nationale modtagelsesmyndigheders kompetence. I praksis er der dog imidlertid ofte andre aktører involveret i de materielle og ikkematerielle modtagelsesforhold, herunder f.eks. andre statslige, regionale eller lokale tjenester og mellemstatslige og ikkestatslige organisationer.

Standarderne i dette dokument afspejler allerede eksisterende praksis i EU's medlemsstater. Dokumentet er ikke et forsøg på at skabe en model for det perfekte modtagelsessystem. Formålet er snarere at samle vedtagne standarder, indikatorer og god praksis, som kan anvendes og opnås i alle EU's medlemsstater.

Det er vigtigt, at medlemsstaterne i overensstemmelse med ånden i artikel 4 i RCD kan indføre eller bibeholde andre og gunstigere bestemmelser om modtagelsesforhold for ansøgere end dem, der fremgår af denne vejledning. Under ingen omstændigheder bør dette dokument forstås som en opfordring til at sænke eksisterende standarder, men i stedet en opfordring til som minimum at nå de benchmarks, der er fastsat heri.

(3) Betragtning 8 i RCD.

Vejledningens struktur og format

Dokumentet indledes med et kort afsnit med overskriften »Sådan læses vejledningen«, som har til formål at forklare de anvendte ord og begreber.

Derefter er dokumentet opdelt i otte afsnit med fokus på følgende emner:

1. Indkvartering
2. Kost
3. Tøj og andre fornødenheder end fødevarer
4. Lommepenge
5. Lægehjælp
6. Oplysninger og rådgivning
7. Identifikation og vurdering af samt reaktion på særlige behov
8. Uddannelse af personale.

Hvert afsnit indeholder specifikke fælles standarder, som gælder nationale modtagelsessystemer på tværs af alle EU's medlemsstater. Hver standard sammensættes med relevante indikatorer, som gør det lettere at vurdere, om standarden er opfyldt. Om nødvendigt forklares indikatorerne yderligere under »Supplerende bemærkninger«.

Derudover indeholder bilaget en tabel, der opsummerer alle standarder og indikatorer i dette dokument. Denne tabel skal dog ses i sammenhæng med hoveddokumentet, som indeholder yderligere forklaringer (supplerende bemærkninger, god praksis), som støtter fortolkningen af vejledningen.

Retlige rammer

Det vigtigste retsgrundlag for denne vejledning er RCD sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»EU's charter«). Medlemsstaterne bør ved anvendelsen af denne vejledning endvidere tilstræbe at sikre fuld overholdelse af principperne om barnets tarv og familiens enhed i overensstemmelse med henholdsvis De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder ⁽⁴⁾.

Derudover er følgende principper en integreret del af standarderne og indikatorerne i dette dokument og bør overholdes i forbindelse med adgang til modtagelsesforhold i de nationale systemer:

- **Åbenhed og ansvar.** Adgang til modtagelsesforhold bør baseres på gennemsigtige og retfærdige regler og beslutningsprocedurer. Med forbehold af relevansen i forhold til at involvere yderligere aktører til gennemførelse af specifikke opgaver i de nationale modtagelsessystemer (f.eks. NGO'er, den private sektor mv.) ligger det overordnede ansvar for at opnå den størst mulige gennemsigtighed og ansvarlighed hos de respektive modtagelsesmyndigheder.
- **Deltagelse.** I overensstemmelse med artikel 18, stk. 8, i RCD opfordres modtagelsesmyndighederne til at fremme deltagelse og inddragelse af alle ansøgere, herunder børn, i forvaltningen af de materielle ressourcer og de ikkematerielle aspekter af modtagelsesforholdene. Deltagelse kan f.eks. være i form af repræsentative rådgivende organer eller råd, der bidrager til specifikke aspekter i forbindelse med opholdet i indkvarteringsfaciliteterne såsom måltidernes sammensætning og en aktivitetskalender.
- **Ikkeforskelsbehandling.** Alle ansøgere om international beskyttelse skal uden forskelsbehandling gives lige adgang til modtagelsesforhold.
- **Hensyn til særlige behov.** I denne henseende bør der tages hensyn til særlige modtagelsesbehov. Definitionen af »særlige behov« er ikke begrænset til de kategorier af ansøgere, som fremgår af den ikkeudtømmende liste i artikel 21 i RCD (»såsom mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre, gravide kvinder, enlige forældre med mindreårige børn, ofre for menneskehandel, personer med alvorlige sygdomme, personer med mentale forstyrrelser og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter, f.eks. ofre for kvindelig kønslemlæstelse«), men omfatter snarere enhver ansøger, der udviser særlige modtagelsesbehov. Køn, kønsidentitet og seksuel orientering er særlige faktorer, som der her skal tages hensyn til.

⁽⁴⁾ Betragtning 9 i RCD.

Sådan læses vejledningen

Eksempel: vurdering af indkvarterings beliggenhed		FORKLARING
STANDARD	<i>Sørg for effektiv geografisk adgang til relevante tjenester som offentlige tjenester, skoler, lægebehandling, social og juridisk bistand, dagligvarebutik, vaskeri og fritidsaktiviteter.</i>	Denne standard repræsenterer fælles aftalt praksis, og overholdelsen deraf bør »sikres« i hele det nationale modtagelsessystem.
Indikator	<i>Indkvarteringen ligger i rimelig gåafstand fra relevante tjenester, og den tilgængelige infrastruktur er sikker at gå på.</i>	Denne indikator er et værktøj til at måle overholdelsen af standarden, dvs. ved at vurdere, om afstanden mellem indkvarteringen og de relevante offentlige tjenester kan betragtes som en »rimelig« gåafstand, og om infrastrukturen er på plads. Indikatorerne under de enkelte standarder bør forstås kumulativt uden hierarkisk rækkefølge.
Alternative indikatorer	Indikator 1.2 (a): De relevante tjenester tilbydes i indkvarteringen. ELLER: Indikator 1.2 (b): Indkvarteringen ligger i rimelig gåafstand fra relevante tjenester, og den tilgængelige infrastruktur er sikker at gå på. ELLER: Indikator 1.2 (c): De relevante tjenester er tilgængelige med offentlig transport, og rejsens varighed er rimelig. ELLER: Indikator 1.2 (d): De relevante tjenester er tilgængelige via organiseret transport, der udbydes af medlemsstaten.	Alternative indikatorer anvendes i situationer, hvor der er forskellige muligheder for at måle overholdelsen af standarden.
Supplerende bemærkninger	Denne indikator bør udvikles i forhold til en maksimal bestemt afstand, idet der tages højde for nationale forhold og miljøet, såsom om der er en sti, om området er meget kuperet mv., f.eks. højst 3 km til offentlige tjenester i almindelighed og 2 km til lægebehandling og skoler.	Den supplerende bemærkning viser, hvad »rimelig gåafstand« kan være. I lyset af de forskellige nationale forhold kan anvendelsen af de »supplerende bemærkninger« variere i EU's medlemsstater.
God praksis	God praksis i forhold til at definere indkvarterings beliggenhed: • Det anses for god praksis at begrænse rejsens varighed med offentlig transport til højst halvanden time eller en time til lægebehandling eller dagligvarebutik.	Endelig henviser dokumentet til eksisterende »god praksis« med hensyn til de specifikke afsnit. »God praksis« stammer ikke fra en formel vurdering, men er baseret på nuværende praksis i visse medlemsstater. Selv om det på dette tidspunkt ikke er en fælles aftalt standard, opfordres medlemsstater ikke desto mindre til at overveje at vedtage en sådan god praksis i deres nationale systemer.

Terminologi

I artikel 2, litra g), i RCD indføres begreberne »kontantydelse« og »lommepenge« med hensyn til modtagelsesforhold. Det fremgår af bestemmelserne, at førstnævnte skal dække indkvartering, kost og tøj (hvad enten dette ydes i form af naturalier eller værdikuponer), men definitionen af sidstnævnte er mindre klar. I denne vejledning og som fremhævet i ovenstående tabel henviser »lommepenge« til alle andre ydelser, der udbetales til ansøgere om international beskyttelse, herunder ydelser til andre specifikke formål end indkvartering, kost og tøj eller andre fornødenheder end fødevarer, når de ikke udbetales som naturalier, samt pengeydelse til ikke nærmere angivne formål (til fri disposition for ansøgeren).

Type af modtagelsesbehov	Henvisning i RCD	Midler til at give adgang til modtagelsesforhold
Kost, indkvartering, tøj	Artikel 2, litra g)	Kontantydelse
		I naturalier
		Værdikuponer
Andre fornødenheder (f.eks. hygiejneartikler, skoleredskaber, kørestol mv.)	Nævnes ikke udtrykkeligt i RCD	Lommepenge
		I naturalier
		Værdikuponer
Personlige valg	Artikel 2, litra g)	Lommepenge

1. Indkvartering

Indledende bemærkninger

Dette afsnit består af forskellige underafsnit, der dækker følgende aspekter af indkvartering:

- Beliggenhed
- Tildeling af indkvartering
- Indkvarteringsinfrastruktur
- Indkvarterings sikkerhed
- Fællesområder
- Sanitære forhold
- Vedligeholdelse
- Kommunikationsudstyr og -tjenester.

Hvert af disse underafsnit dækker væsentlige aspekter af indkvarteringsfaciliteterne, som supplerer hinanden.

Medlemsstaterne kan frit vælge mellem forskellige typer indkvartering til ansøgerne, når blot der tages hensyn til ansøgernes særlige modtagelsesbehov. De forskellige ordninger rækker fra indkvarteringscentre til alternative ordninger, herunder private huse, lejligheder, hoteller eller andre bygninger, der egner sig til ansøgere om international beskyttelse. Endvidere giver RCD medlemsstaterne mulighed for at vælge, om de vil tilbyde indkvartering i naturalier eller gennem kontantydelse⁽⁵⁾. På den ene side bør indkvarteringen, hvor den tilbydes i naturalier, overholde standarderne i dette afsnit. På den anden side bør en ydelse, såfremt medlemsstaterne vælger at give ansøgerne en kontantydelse til at dække omkostningerne til indkvartering, give ansøgerne adgang til indkvartering, der overholder standarderne i dette afsnit.

Samtidig afspejler medlemsstaternes praksis brug af forskellige typer indkvartering, afhængigt af fasen i asylproceduren, herunder f.eks. transitcentre, første/indledende modtagelsescentre eller særlige faciliteter til ansøgere i Dublinproceduren. De enkelte faciliteters funktionalitet kan naturligvis variere, afhængigt af hvor længe ansøgerne skal bo i dem. Anvendelsen af visse standarder og indikatorer i dette afsnit kan derfor afhænge af den valgte type indkvartering og formålet dermed (f.eks. langsigtet eller kortsigtet ophold for ansøgere). Såfremt en standard kun finder anvendelse på en bestemt type indkvartering, fremgår dette.

Retsgrundlag — indkvartering

- Artikel 2, litra c), i RCD: definition af »f familiemedlemmer«
- Artikel 2, litra g), i RCD: definition af »materielle modtagelsesforhold«
- Artikel 12 i RCD: familier
- Artikel 17 i RCD: generelle regler om modtagelsesforhold og lægebehandling
- Artikel 18, stk. 1, i RCD: bestemmelser om materielle modtagelsesforhold
- Artikel 21 i RCD: sårbare personer (almindelige bestemmelser)
- Artikel 23, stk. 3 og 5, i RCD: mindreårige
- Artikel 24, stk. 2, i RCD: uledsagede mindreårige

1.1. Beliggenhed

Indledende bemærkninger

Standarderne og indikatorerne i dette afsnit henviser til lokalernes placering i forhold til miljøet. Indkvarterings beliggenhed kan have stor indflydelse på andre aspekter af modtagelsessystemet, herunder adgang til relevante tjenester (f.eks. lægebehandling, juridisk bistand eller tjenester i forbindelse med forskellige dele af asylproceduren). Standarderne og indikatorerne i dette afsnit er således tæt knyttet til standarderne og indikatorerne i de følgende afsnit. Det betyder, at der i valget af beliggenhed for indkvarteringen skal tages fuldt ud højde for de andre aspekter af modtagelsesforholdene, som behandles i de forskellige afsnit i dette dokument.

⁽⁵⁾ Artikel 2, litra g), i RCD.

Samtidig afhænger definitionen af visse af de indikatorer, der anvendes i dette afsnit (f.eks. hvad »rimelig gåafstand«, »passende varighed af en rejse« eller »regelmæssig offentlig transport« er), af, hvilken type tjeneste der skal gives adgang til, samt hvor ofte der er behov for at få adgang til denne tjeneste. I forhold til børn, der skal i skole, skal der f.eks. være adgang dagligt, og varigheden af transporten skal være kort. Samtidig kan varigheden af en rejse, der skal fremme ansøgerens deltagelse i en personlig samtale, være længere, navnlig hvis transporten ydes af den ansvarlige myndighed.

Indkvarteringen bør generelt ligge i områder, som er udpeget til boliger.

Standarder og indikatorer

STANDARD 1: Sørg for effektiv geografisk adgang til relevante tjenester som offentlige tjenester, skoler, lægebehandling, social og juridisk bistand, dagligvarebutik, vaskeri og fritidsaktiviteter.

Indikator 1.1: Der er indført særlige ordninger for ansøgere med særlige behov.

- **Supplerende bemærkninger:** Ansøgere med væsentligt reduceret mobilitet bør f.eks. ikke forventes at skulle gå for at få adgang til relevante tjenester. I sådanne tilfælde kan der indføres alternative ordninger.

Alternative indikatorer vedrørende sikring af geografisk tilgængelighed:

Indikator 1.2 a): De relevante tjenester tilbydes i indkvarteringen. **ELLER:**

Indikator 1.2 b): Indkvarteringen ligger i rimelig gåafstand fra relevante tjenester, og den tilgængelige infrastruktur er sikker for gående. **ELLER:**

- **Supplerende bemærkninger:** Denne indikator bør udvikles i forhold til en maksimal bestemt afstand, idet der tages højde for nationale forhold og miljøet, såsom om der er en sti, om området er meget kuperet mv., f.eks. højst 3 km til offentlige tjenester i almindelighed og 2 km til lægebehandling og skoler.

Indikator 1.2 c): De relevante tjenester er tilgængelige med offentlig transport, og rejsens varighed er rimelig. **ELLER:**

- **Supplerende bemærkninger:** Vurderingen af, om rejsens varighed er rimelig, foretages i forhold til den relevante type tjeneste, og hvor ofte ansøgeren skal have adgang til den (f.eks. hvor længe et barn skal bruge på at komme i skole med offentlig transport, hvor længe en ansøger skal rejse for at komme til en personlig samtale). Derudover bør der tages højde for, hvor regelmæssig den offentlige transport er, idet ansøgeren skal have mulighed for at benytte returrejser. Adgang med offentlig transport bør som minimum forstås som transportomkostninger, der godtgøres, eller gratis transport, når transporten er nødvendig til følgende tjenester: lægebehandling og afhentning af medicin, asylproceduren og juridisk bistand samt undervisning af børn, som er indskrevet i skolen.

Indikator 1.2 d): De relevante tjenester er tilgængelige via transport, der organiseres af medlemsstaten.

- **Supplerende bemærkninger:** Adgang til transport bør præciseres ved at angive, hvor regelmæssig medlemsstatens transport er.

God praksis i forhold til at definere indkvarteringsens beliggenhed

Følgende anses for god praksis:

- at definere beliggenheden af indkvartering, der skal huse ansøgere på længere sigt, med henblik på at skabe et samspil mellem ansøgerne og lokalbefolkningen for at undgå isolation og fremme integration på længere sigt
- at begrænse rejsens varighed med offentlig transport til højst halvanden time eller en time til lægebehandling eller dagligvarebutik
- at inddrage lokalbefolkningen i definitionen af indkvarteringsfaciliteter.

1.2. Tildeling af indkvartering

Indledende bemærkninger

Med forbehold af nationale fordelingsystemer, der regulerer en ligelig fordeling af ansøgere på medlemsstaternes område, bør standarderne og indikatorerne i dette afsnit læses og gennemføres fuldt ud i overensstemmelse med princippet om familiens enhed samt med respekt for de særlige behov, som ansøgere om international beskyttelse kan have.

Det er vigtigt at vide, at det ikke kun er relevant at overholde disse principper ved starten af modtagelsessystemet, men også i forbindelse med flytning eller overførsel af ansøgere til anden indkvartering. I overensstemmelse med artikel 18, stk. 6, i RCD bør overførsel fra én indkvartering til en anden således kun finde sted, når det er nødvendigt.

Standarder og indikatorer

STANDARD 2: Sørg for, at princippet om familiens enhed respekteres.

Indikator 2.1: Familiemedlemmer (i henhold til definitionen i artikel 2 i RCD) indkvarteres sammen.

- **Supplerende bemærkninger:** *Aftalen om at indkvartere familiemedlemmer sammen indgås frivilligt. Der bør af sikkerhedshensyn gives mulighed for undtagelser.*

Indikator 2.2: Familier med børn indkvarteres sammen, forudsat at dette er i overensstemmelse med barnets tarv.

- **Supplerende bemærkninger:** *Der bør rettes særlig opmærksomhed mod situationen for gifte børn.*

Indikator 2.3: Hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, bør familiens enhed respekteres med hensyn til medlemmer af en større familiekreds.

- **Supplerende bemærkninger:** *Afhængigt af de nationale ordninger og aftaler med ansøgere kan medlemmer af en større familiekreds (herunder slægtninge, der ikke hører ind under definitionen i artikel 2, litra c), i RCD også indkvarteres sammen.*

Indikator 2.4: Der allokeres højst én familie pr. værelse.

- **Supplerende bemærkninger:** *For at respektere standarderne for privatlivets fred bør medlemsstaterne højst indkvartere én familie pr. værelse. Definitionen af familie afhænger af praksis i den pågældende medlemsstat.*

STANDARD 3: Sørg for, at der tages hensyn til særlige behov, når en ansøger tildeles (ny) særlig indkvartering.

Indikator 3.1: Tildeling af særlig indkvartering til ansøgere er baseret på en vurdering af deres særlige modtagelsesbehov.

- **Supplerende bemærkninger:** *Tildeling af indkvartering til et barn afhænger navnlig af en vurdering af barnets tarv.*

Indikator 3.2: Det er muligt at flytte en ansøger, for hvem der identificeres særlige modtagelsesbehov.

- **Supplerende bemærkninger:** *Sikkerhedshensyn som f.eks. ved ofre for menneskehandel, seksuel og kønsbaseret vold, tortur eller andre alvorlige former for psykisk og fysisk vold kan gøre det nødvendigt at tildele ansøgeren anden indkvartering (se standard 11 og indikator 35.3: Særlige behov, der viser sig på et senere tidspunkt, er tilstrækkeligt identificeret og vurderet).*

God praksis ved (ny) tildeling af indkvartering til en ansøger

Det anses for god praksis at flytte familier med skolebørn under hensyntagen til skoleferierne i slutningen af skoleåret.

STANDARD 4: Sørg for, at der tages hensyn til de specifikke og objektive årsager til ansøgerens særlige situation, når denne tildeles indkvartering.

Indikator 4.1: Der findes en mekanisme til at tage stilling til, om der er bestemte og objektive grunde til at tildele særlig indkvartering.

- **Supplerende bemærkninger:** »Ansøgerens individuelle situation«, som der henvises til i standarden ovenfor, henviser navnlig til personens kulturelle, sproglige og religiøse baggrund, ansøgerens køn (f.eks. transpersoner) og individuelle hensyn i forbindelse med f.eks. beskæftigelse, erhvervsuddannelse eller eksisterende familierelationer.

1.3. Infrastruktur

Indledende bemærkninger

Følgende definitioner gælder med hensyn til standarder og indikatorer i dette afsnit:

- »(Sove)værelse«: et særskilt rum defineret af fire vægge med en dør, der kan lukkes, et vindue, der kan åbnes, og et loft. I indkvarteringscentre eller anden fælles indkvartering bør »(sove)værelser« altid forstås som aflåselige rum.
- »Familiemedlemmer« bør defineres i overensstemmelse med artikel 2, litra c), i RCD.

Standarder i dette afsnit bør kun betragtes som minimumsstandarder.

Standarder og indikatorer

STANDARD 5: Sørg for tilstrækkelig plads i værelset i kollektiv indkvartering.

Indikator 5.1: Hver ansøger skal have adgang til mindst 4 m² plads.

- **Supplerende bemærkninger:** Denne indikator kan præciseres yderligere, afhængigt af om de ansøgere, som er indkvarteret i værelset, er familiemedlemmer eller ej. Alder kan også tages i betragtning, f.eks. ved indkvartering af familier med spædbørn og små børn. Der kan henvises til national lovgivning, hvor der eventuelt er defineret et minimumsareal pr. person.

Indikator 5.2: Med hensyn til minimumsarealet på 4 m² pr. person skal højden i værelset være mindst 2,10 m.

Indikator 5.3: Værelset skal være tilstrækkelig stort til, at hver ansøger kan have en seng og et skab.

- **Supplerende bemærkninger:** Afhængigt af den specifikke indretning kan møblerne omfatte et bord og en stol, og der bør tages hensyn til dette, medmindre sådanne findes i fællesområder.

STANDARD 6: Sørg for, at ansøgernes privatliv respekteres i kollektiv indkvartering.

Indikator 6.1: Der indkvarteres højst seks enkeltpersoner i ét værelse.

- **Supplerende bemærkninger:** Det højeste antal personer pr. værelse kan også fastsættes på baggrund af varigheden af indkvarteringen og afhængigt af, om der også er plads til rådighed uden for værelset (fællesområder, andre private rum). Hvis det ikke er praktisk muligt at opfylde denne indikator, bør der findes alternative måder at sikre privatlivets fred på.

Indikator 6.2: Der findes særskilte værelser for enlige mandlige og kvindelige ansøgere, og der er ingen adgang for ansøgere af det modsatte køn.

- **Supplerende bemærkninger:** Den begrænsede adgang bør sikres via særskilte faciliteter og/eller via en lås med forbehold af modtagelsesfacilitetens sikkerhedshensyn. Skabe bør navnlig kunne låses, hvis en facilitet har indkvarteret ansøgere med særlige behov, f.eks. kvindelige ansøgere, som risikerer at blive udsat for kønsbaseret vold.

Indikator 6.3: Et privat værelse (i eller uden for lokalerne) til møder med juridisk bistand, en socialarbejder eller andre relevante aktører er planlagt og tilgængelige for ansøgerne efter behov.

Indikator 6.4: Der er indført særlige ordninger for ansøgere med særlige behov.

- **Supplerende bemærkninger:** Uledsagede mindreårige bør f.eks. have særskilte værelser og bør ikke bo i samme rum som voksne ansøgere.

God praksis med hensyn til ansøgernes privatliv

Det anses for god praksis at have en passage på mindst 90 cm mellem sengene for at sikre privatlivets fred.

STANDARD 7: Sørg for, at indkvarteringen er tilstrækkeligt møbleret.

Indikator 7.1: Møblerne til de enkelte værelser omfatter som minimum:

7.1.1: én enkeltseng pr. person **OG**

7.1.2: ét skab pr. person eller familie, som er stort nok til personlige ejendele (såsom tøj, medicin eller dokumenter).

Indikator 7.2: I værelser, der deles af ansøgere, som ikke er familiemedlemmer, skal skabet kunne låses med forbehold af modtagelsesfacilitetens sikkerhedshensyn.

- **Supplerende bemærkninger:** Skabe bør navnlig kunne låses, hvis en facilitet har indkvarteret ansøgere med særlige behov, f.eks. kvindelige ansøgere, som risikerer at blive udsat for kønsbaseret vold.

Indikator 7.3: Møblerne i fælles-/opholdsområdet omfatter et tilstrækkeligt antal borde og stole.

Indikator 7.4: I faciliteter, hvor ansøgerne bliver bedt om selv at lave mad, skal følgende stilles til rådighed og være tilgængeligt i køkkenet:

7.4.1: tilstrækkelig køleskabsplads pr. person **OG**

- **Supplerende bemærkninger:** Tilstrækkelig køleskabsplads kan præciseres yderligere ved at angive antal liter eller hylde, som hver person/familie har til rådighed.

7.4.2: tilstrækkelig hyldeplads pr. person/familie **OG**

7.4.3: adgang til mindst ét komfur pr. person/familie **OG**

7.4.4: et minimumsantal tallerkener, kopper, køkkenredskaber og bestik pr. person.

Indikator 7.5: Der findes særlige ordninger for ansøgere med særlige behov.

- **Supplerende bemærkninger:** Spædbørn bør f.eks. udstyres med en babyseng, et skiftebord og en passende stol, personer med begrænset mobilitet bør udstyres med tilpassede møbler, og familier med børn i skolealderen bør udstyres med et lille bord og en stol, så børnene kan lave lektier.

STANDARD 8: Sørg for tilstrækkelige, passende og velfungerende sanitære forhold i indkvarteringen.

Indikator 8.1: Alle ansøgere bør have adgang til bruser/bad, en håndvask med varmt og koldt vand og et funktionelt toilet.

Indikator 8.2: Mindst ét fungerende og aflåseligt toilet pr. ti ansøgere er tilgængeligt 24/7.

Indikator 8.3: Der findes mindst én fungerende bruser eller ét fungerende bad med varmt og koldt vand pr. 12 ansøgere, som er tilgængelig(t) i mindst otte timer/dag.

- **Supplerende bemærkninger:** *Antallet af ansøgere, der deler en bruser, kan tilpasses, hvis den er tilgængelig i længere perioder hver dag.*

Indikator 8.4: Mindst én fungerende håndvask med varmt og koldt vand pr. ti ansøgere er tilgængelig 24/7.

Indikator 8.5: Hvis der er mere end én bruser i badeværelset, sikres det, at de er visuelt adskilte.

Indikator 8.6: Der findes særskilte toiletter, håndvaske og brusefaciliteter efter køn (synligt og forståeligt markeret) bortset fra mindre indkvarteringsfaciliteter.

- **Supplerende bemærkninger:** *Lejligheder, studiolejligheder og anden indkvartering til mindre end 12 personer kan være undtagelser.*

Indikator 8.7: Med hensyn til fælles indkvartering for ansøgere, som ikke er familiemedlemmer, er der truffet foranstaltninger, for at de får sikker adgang til faciliteterne, og for at deres privatliv altid respekteres.

Indikator 8.8: Der er truffet foranstaltninger, der sikrer, at tøj og håndklæder kan holdes tørt, mens ansøgerne tager bad.

Indikator 8.9: Der er truffet foranstaltninger for ansøgere med særlige behov.

- **Supplerende bemærkninger:** *Der er f.eks. mulighed for daglig adgang til et babybad for børn under to år.*

God praksis med hensyn til sanitære forhold

Følgende anses for god praksis:

- at placere toilettet i samme bygning som værelset og fællesrummet og ikke udenfor
- at sikre, at brusefaciliteterne kan låses individuelt, og at der ikke er nogen tidsmæssig begrænsning for adgangen
- at være opmærksom på kønsspørgsmål og kvinders sikkerhed, såsom at placere de sanitære faciliteter i nærheden eller på sikker afstand med oplyst adgang.

STANDARD 9: Sørg for, at indkvarteringen overholder relevante nationale og lokale regler.

Indikator 9.1: Indkvarteringen er opført i overensstemmelse med gældende lokale og nationale regler.

Indikator 9.2: Indkvarteringen vedligeholdes og styres i overensstemmelse med relevante lokale og nationale regler under hensyntagen til alle potentielle risici.

- **Supplerende bemærkninger:** *Følgende er eksempler til vurdering af status i forhold til at opnå standarden på et indkvarteringscenter: Der findes en til enhver tid synlig evakueringsplan for indkvarteringscentret, evakueringsvejene er fri for hindringer, og der er adgang til brandslukningsudstyr.*

Indikator 9.3: Der kommer tilstrækkeligt lys og tilstrækkelig frisk luft ind i indkvarteringsens værelser og fælles-/opholdsområder, og der forefindes gardiner og/eller persienner til at lukke lyset ude ved behov.

Indikator 9.4: Der findes et tilstrækkeligt temperaturreguleringsystem til alle områder af indkvarteringen.

- **Supplerende bemærkninger:** Der fastlægges et passende temperaturområde i forhold til klimaforholdene på stedet og de generelle standarder for landets borgere.

Indikator 9.5: Værelserne og fællesområderne er beskyttet mod overdreven ekstern støj.

- **Supplerende bemærkninger:** Ekstern støj kan f.eks. være forårsaget af maskiner, fly, tog mv.

STANDARD 10: Sørg for, at den indendørs og udendørs infrastruktur i indkvartering til ansøgere med nedsat mobilitet er tilpasset deres behov.

Indikator 10.1: Indkvarteringen er beliggende:

10.1 a): i stueplan, **ELLER**

10.1 b): der forefindes en elevator tilpasset personer med nedsat mobilitet, **ELLER**

10.1 c): der forefindes et maksimalt antal trapper, alt efter graden af nedsat mobilitet.

Indikator 10.2: De ydre adgangsveje som stier eller indkørsler har en fast og jævn overflade.

Indikator 10.3: Indgangen er udformet, så den giver adgang for ansøgere med nedsat mobilitet.

Indikator 10.4: Døre og gangarealer i indkvarteringen er tilstrækkeligt brede til kørestolsbrugere.

Indikator 10.5: Der findes håndlister til støtte i rum og på steder, der anvendes af ansøgere med nedsat mobilitet.

Indikator 10.6: Der findes tilpassede sanitære forhold, herunder f.eks. brusenicher, håndlister, vaske og toiletter i en passende højde for kørestolsbrugere samt en overflade i badeværelser og toiletter, som er passende for kørestole.

1.4. Sikkerhed

Indledende bemærkninger

Indkvarteringsens, møblernes og udstyrets sikkerhed bør være i overensstemmelse med gældende nationale love og regler og med det overordnede mål om at garantere et sikkert miljø for ansøgere om international beskyttelse samt personale, der arbejder i indkvarteringsfaciliteterne.

Standarder og indikatorer

STANDARD 11: Sørg for tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger.

Indikator 11.1: Der udføres regelmæssigt en risikovurdering, hvori der tages hensyn til eksterne og interne faktorer.

- **Supplerende bemærkninger:** Faktorer, som der skal tages hensyn til i risikovurderingen, er: sikkerhedsspørgsmål udtrykt af ansøgerne, indkvarteringsforhold og indkvarteringsens beliggenhed, lokalsamfundets holdning, antal indkvarterede personer, sammensætning af nationaliteter blandt beboere i indkvarteringen, ansøgernes køn og familiemæssige status, indkvarterede ansøgere med særlige behov og tidligere hændelser.

Indikator 11.2: Der indføres tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger baseret på resultatet af risikovurderingen.

- **Supplerende bemærkninger:** Disse foranstaltninger kan f.eks. omfatte: lettere adgangskontrol ved at opsætte et hegn omkring indkvarteringen, sikring af, at der er et personalemedlem til stede 24/7, sikring af, at de udendørs områder er tilstrækkeligt oplyste, og at der forefindes et videoovervågningssystem, begrænsning af offentlighedens adgang, hvor dette er nødvendigt af hensyn til ansøgernes sikkerhed, og inddragelse af sikkerhedsrelaterede aspekter i »husreglerne«.

Indikator 11.3: Det er muligt at indberette sikkerhedsspørgsmål (f.eks. tyveri, vold, trusler, fjendtlighed fra det eksterne miljø) til det ansvarlige personale på sikker vis.

- **Supplerende bemærkninger:** Ansøgere bør informeres om indberetningsvejen i tilfælde af sikkerhedshændelser.

Indikator 11.4: Nødopkaldsnumre angives et synligt sted, og der er en telefon til rådighed.

Indikator 11.5: Sikkerhedsforanstaltninger fokuserer også på opdagelse og forebyggelse af seksuel og kønsbaseret vold.

Indikator 11.6: Der er indført særlige ordninger for ansøgere med særlige behov.

- **Supplerende bemærkninger:** Der bør træffes særlige foranstaltninger for at sikre alle ansøgere sikkerhed, navnlig ansøgere med særlige behov i forhold til deres alder, familiemæssige status, køn, kønsidentitet eller seksuelle orientering samt fysiske eller psykiske sundhedsproblemer. Der bør også træffes særlige sikkerhedsforanstaltninger for ofre for menneskehandel, seksuel og kønsbaseret vold, tortur eller andre former for fysisk eller psykisk vold. Disse foranstaltninger kunne f.eks. omfatte muligheden for at indkvartere ansøgere med en anden seksuel orientering adskilt fra andre ansøgere af samme køn eller flytte en ansøger, som risikerer at blive eller er blevet udsat for kønsbaseret vold (se standard 3: (Ny) tildeling af indkvartering til ansøgere som følge af deres særlige behov), eller tilbud om et beskyttet område, hvor børn kan lege uden fare. I faciliteter, der har indkvarteret uledsagede mindreårige, bør der være indført specifikke forebyggende foranstaltninger for at forhindre, at mindreårige forsvinder.

God praksis med hensyn til sikkerhedsforanstaltninger

Følgende anses for at være god praksis på indkvarteringscentre:

- at stille områder til rådighed, hvor specifikke grupper kan tage sikkerhedsproblemer op under fire øjne for at tilskynde til at indberette vold
- at gøre brug af et system til indberetning eller registrering af sikkerhedshændelser.

1.5. Fællesområder

Indledende bemærkninger

I denne vejledning henviser »fællesområde« til et område, hvor ansøgerne spiser og tilbringer deres fritid. Størrelsen og indretningen af fællesområdet samt dets funktionalitet afhænger af typen af indkvartering, som ansøgerne befinder sig i. »Fællesområder« kan henvise til et eller flere værelser, som ansøgerne kan bruge.

Med hensyn til større indkvarteringsfaciliteter kan »fællesområder« henvise til forskellige rum, som hver især opfylder flere formål, f.eks. spisning, fritidsaktiviteter eller deltagelse i andre kollektive aktiviteter (f.eks. sprogundervisning, informationsmøder). Samtidig kan mindre faciliteter have et multirum, som kan omdannes til en spise-/opholdsstue eller et rum til fritidsaktiviteter, afhængigt af behovet og tidspunktet. Forudsat at der kan sikres tilstrækkeligt privatliv, kan fællesområdet i mindre indkvarteringer eller dele deraf ligeledes fungere som lokaler, hvor ansøgerne mødes med socialarbejdere eller juridiske rådgivere.

Det er vigtigt, at »fritidsaktiviteter« henviser til aktiviteter, der ikke kun omfatter børn, men også voksne. Dette skyldes den vigtige sammenhæng mellem ansøgernes mulighed for at deltage i fritidsaktiviteter og deres mentale sundhed. Områder til fritidsaktiviteter eller muligheden for, at ansøgerne kan deltage i kollektive aktiviteter (f.eks. sprogundervisning, gruppeinformationsmøder eller sportsaktiviteter), tjener et vigtigt formål, eftersom de bidrager til at bringe mere struktur ind i deres hverdag og dermed kan hjælpe med at mindske de spændinger, der opstår, når man i lang tid ikke har noget at lave. Dette er navnlig relevant i de indledende faser af asylproceduren, når ansøgere måske (endnu) ikke har adgang til arbejdsmarkedet eller deltager i formel uddannelse.

Standarder og indikatorer

STANDARD 12: Sørg for, at ansøgerne har tilstrækkelig plads til at spise.

Indikator 12.1: Alle ansøgere har mulighed for at spise i et udpeget område.

- **Supplerende bemærkninger:** Alle ansøgere har mulighed for at spise i en kantine (i en større facilitet) eller i et rum, hvor der er et bord og et tilstrækkeligt antal stole. Spiserummet kan også have andre funktioner, så længe det er tilgængeligt på visse spisetider.

STANDARD 13: Sørg for, at ansøgerne har tilstrækkelig plads til fritids- og gruppeaktiviteter.

Indikator 13.1: Der findes et område, som er passende til fritidsaktiviteter, i indkvarteringen eller i nærheden i det offentlige rum.

- **Supplerende bemærkninger:** Der bør tages højde for ansøgernes køn, alder og kulturelle og religiøse behov, når der indrettes rum til fritidsaktiviteter i kollektiv indkvartering. Dette kan om muligt omfatte særskilte rum eller perioder, hvor rummene er udpeget til fritidsaktiviteter.

Indikator 13.2: Såfremt medlemsstaterne tilrettelægger gruppeaktiviteter, er der adgang til tilstrækkelige og passende områder, f.eks. i form af et særskilt rum.

- **Supplerende bemærkninger:** »Gruppeaktiviteter« henviser f.eks. til sprogundervisning, gruppeinformationsmøder, sportsaktiviteter mv.

Indikator 13.3: Hvis faciliteten har børn indkvarteret, forefindes der et sikkert rum/område, hvor de kan lege og deltage i aktiviteter i det fri i selve indkvarteringen eller i det offentlige rum i nærheden.

God praksis med hensyn til fællesområder

Det anses for god praksis at sørge for pasning af børn i børnevenlige rum, når forældrene deltager i gruppeaktiviteter.

1.6. Sanitære forhold

Indledende bemærkninger

»Sanitære forhold« henviser til processen med at holde steder fri for snavs, infektioner, sygdomme mv. ved hjælp af rengøring og fjernelse af affald. I tråd med dette henviser »ren« til fravær af skadedyr, insekter, bakterier og andre farer. De gældende standarder for sanitære forhold i dette afsnit gælder hele indkvarteringen, herunder private områder samt fællesområder i indkvarteringen eller udenfor (hvor dette er relevant). Afhængigt af de nationale forhold kan udvikling og overvågning af disse standarder være andre relevante myndigheders ansvar (f.eks. tilsynsorganer for sanitære forhold).

I større faciliteter henviser »private områder« kun til selve værelset, hvorimod alle andre rum hører under kategorien »fællesområder«. Ikke desto mindre skelnes der i standarder for sanitære forhold mellem forskellige typer fællesområder såsom køkken, sanitære områder og andre rum, herunder kontorer eller aktivitetsrum. Derimod bør køkken, badeværelse og andre rum i mindre faciliteter også anses for at være private områder.

Selv om vedligeholdelse af tilstrækkelige sanitære standarder hører under medlemsstaternes relevante myndigheders ansvar, kan ansøgerne også være involveret. I praksis er der en tendens til, at sidstnævnte er ansvarlige for rengøring af de private områder. Derudover kan ansøgerne på frivillig basis rengøre andre områder, afhængigt af nationale love/regler. I visse tilfælde belønnes dette også som led i mindre job, der uddelegeres i den kollektive indkvartering. I så fald bør rengøringen overvåges af det ansvarlige organ eller af et særligt rengøringselskab.

Der bør medtages en detaljeret beskrivelse af, hvem der har ansvaret for indkvarteringsrensning, i husreglerne.

Standarder og indikatorer

STANDARD 14: Sørg for, at private områder og fællesområder holdes rene.

Indikator 14.1: Indkvarteringsfaciliteten følger en rengøringsplan.

- **Supplerende bemærkninger:** For hvert område angives det, hvor ofte og ifølge hvilken standard det skal rengøres.

Indikator 14.2: Rensningen af indkvarterings private områder og fællesområder kontrolleres regelmæssigt.

- **Supplerende bemærkninger:** I kontrollen tages der hensyn til ansøgenes behov for privatliv.

Indikator 14.3: Rensningen kontrolleres, når folk flytter til et andet værelse eller til en anden indkvartering.

Indikator 14.4: Hvor ansøgerne er ansvarlige for rengøringen, har de adgang til de nødvendige rengøringsmidler og det nødvendige rengøringsudstyr samt værnemidler som handsker og masker.

God praksis med hensyn til at sikre rensningen af private områder og fællesområder

Det anses for at være god praksis på indkvarteringscentre at have en rengøringsplan, som er sat op på et sted, hvor den let kan ses og kontrolleres af ansøgerne.

STANDARD 15: Sørg for, at køkkenet og de sanitære områder holdes rene.

Indikator 15.1: Områderne renses i overensstemmelse med lokale og nationale regler og standarder.

- **Supplerende bemærkninger:** Disse regler kan f.eks. henvise til regelmæssig bekæmpelse af gnavere og skadedyr.

Indikator 15.2: Områderne rengøres mindst dagligt (i indkvarteringscentre) eller så ofte, som det er nødvendigt.

Indikator 15.3: Områderne rengøres grundigt regelmæssigt.

- **Supplerende bemærkninger:** I indkvarteringscentre kan en sådan grundig rengøring finde sted mindst fire gange om året. Der findes forskellige standarder for rensning af køkkener, der anvendes af ansøgere og af professionelle kokke.

STANDARD 16: Sørg for, at ansøgerne kan vaske deres tøj eller få det vasket regelmæssigt.

Indikator 16.1: Når sengetøj og håndklæder udleveres i naturalier og vaskes af indkvarteringsfaciliteten, bør de vaskes regelmæssigt.

- **Supplerende bemærkninger:** Dette bør som minimum ske en gang hver anden uge for sengetøj og en gang om ugen for håndklæder.

Alternative indikatorer:

Indikator 16.2 a): Ansøgere bør kunne vaske tøj mindst en gang om ugen. **ELLER:**

- **Supplerende bemærkninger:** Denne indikator bør præciseres efter nationale forhold ved at angive antallet af vaskemaskiner og en passende mulighed for at tørre vasketøjet for et vist antal personer.

Indikator 16.2 b): Der findes en tjeneste, så ansøgerne kan få vasket deres vasketøj.

- **Supplerende bemærkninger:** Vasketjenesten bør være tilgængelig i tilstrækkeligt omfang, f.eks. mindst fem gange om ugen (inklusive i weekenden).

1.7. Vedligeholdelse

Indledende bemærkninger

I dette afsnit skal »vedligeholdelse« forstås som en række påkrævede aktiviteter, som skal foretages for så vidt muligt at bevare indkvarteringsens oprindelige stand så længe som muligt.

Selv om vedligeholdelsen af indkvarteringen hører under medlemsstaternes relevante myndigheders ansvar, kan ansøgerne også deltage på frivillig basis, såfremt nationale love/regler tillader dette. I visse tilfælde belønnes dette også som led i de mindre job, der uddeles i den kollektive indkvartering. I så fald bør vedligeholdelsen overvåges af det ansvarlige organ eller af et særligt firma med ansvar for vedligeholdelsesarbejde.

Standarder og indikatorer

STANDARD 17: Sørg for sikker og velfungerende indkvartering ved hjælp af regelmæssig vedligeholdelse.

Indikator 17.1: Det vurderes regelmæssigt, om indkvarteringen og dens møbler og udstyr er velfungerende.

- **Supplerende bemærkninger:** Disse kontroller bør foregå mindst en gang om året. En tjekliste kan være en hjælp til at foretage denne vurdering.

Indikator 17.2: Ansøgere har mulighed for at indberette behovet for vedligeholdelse og reparationer.

Indikator 17.3: Nødvendige reparationer og udskiftninger i indkvarteringen udføres straks og med en tilstrækkelig kvalitet.

- **Supplerende bemærkninger:** Med forbehold af, at det overordnede ansvar for vedligeholdelsen af indkvarteringen ligger hos modtagelsesmyndigheden, kan visse vedligeholdelsesopgaver udføres af ansøgerne som led i mindre job — forudsat at disse belønnes og tildeles på frivillig basis. Det overordnede tilsyn bør under alle omstændigheder ligge hos det ansvarlige organ.

1.8. Kommunikationsudstyr og -tjenester

Indledende bemærkninger

Kommunikation spiller en vigtig rolle for ansøgere om international beskyttelse i hele modtagelsesproceduren. »Kommunikation« omfatter både kommunikation vedrørende ansøgernes proceduremæssige status og privat kommunikation, f.eks. med familiemedlemmer. Det er vigtigt, at tilstrækkelig adgang til kommunikation kan bidrage til ansøgernes mentale sundhed, eftersom det kan hjælpe med at forebygge ængstelse som følge af den manglende kontakt med familiemedlemmer og venner, som er efterladt i oprindelseslandet eller er i transit, eller utilstrækkelig adgang til kommunikation med organisationer, der tilbyder juridisk bistand eller andre relevante tjenester. Under alle omstændigheder bør ansøgere kunne få besked om beslutningen via post, hvor det er relevant.

Juridiske henvisninger — kommunikationsudstyr og -tjenester

- Artikel 18, stk. 2, litra b), i RCD: bestemmelser om materielle modtagelsesforhold.

Standarder og indikatorer

STANDARD 18: Sørg for, at ansøgerne har tilstrækkelig adgang til at kunne foretage telefonopkald vedrørende proceduremæssige, juridiske, medicinske og uddannelsesmæssige spørgsmål.

Indikator 18.1: Der er som minimum mulighed for at foretage telefonopkald vedrørende proceduremæssige, juridiske, medicinske eller uddannelsesmæssige spørgsmål.

Indikator 18.2: Ansøgere har dagligt adgang til mindst én telefon pr. indkvarteringsenhed.

- **Supplerende bemærkninger:** Antallet af telefoner, der installeres i lokalerne, afhænger af antallet af indkvarterede ansøgere.

Indikator 18.3: Ansøgere kan modtage opkald i private omgivelser, dvs. at andre ansøgere ikke kan høre samtalen.

STANDARD 19: Sørg for, at ansøgerne har tilstrækkelig adgang til internettet.

Indikator 19.1: Ansøgerne har adgang til internettet i selve indkvarteringen eller i det nærliggende offentlige rum mindst fire gange om ugen.

- **Supplerende bemærkninger:** Adgang til internettet i indkvarteringen kan ske enten gennem et trådløst netværk (wi-fi) for ansøgere med egne kommunikationsenheder (f.eks. smartphones) eller ved at stille et tilstrækkeligt antal computere til rådighed til et angivet antal personer. Hvis der gives adgang til internettet uden for indkvarteringen, skal denne forefindes i gåafstand eller ved hjælp af offentlig transport (se standard 1: Beliggenhed). Internetadgang skal ikke nødvendigvis være gratis (se indikator 28.4: Lommepenge).

STANDARD 20: Sørg for, at ansøgerne har mulighed for at oplade deres kommunikationsenheder.

Indikator 20.1: Der findes mindst ét tilgængeligt stik pr. værelse til opladning af elektronisk udstyr.

God praksis med hensyn til at lette adgangen til kommunikationsudstyr og -tjenester

Følgende anses for god praksis:

- at give ansøgerne mulighed for gratis at kopiere eller udskrive dokumenter, som er relevante for asylproceduren eller medicinske spørgsmål
- at give adgang til et TV med kanaler på mindst to af de sprog, som er mest udbredt blandt ansøgere i den relevante indkvartering (se indikator 13.1: Fællesområder).

2. Kost

Indledende bemærkninger

»Kost« i dette afsnit omfatter både fødevarer og ikkealkoholholdige drikkevarer. Ifølge samme fremgangsmåde som for afsnittet om indkvartering bør standarderne i dette afsnit overvejes, uanset om ansøgerne får udleveret kost i naturalier eller i form af kontantydelse eller værdikuponer. Det betyder, at de medlemsstater, som vælger at give ansøgerne kontantydelse eller værdikuponer til at dække omkostningerne til kost, skal sikre, at disse er tilstrækkelige til, at ansøgerne kan købe kost, der overholder standarderne i dette afsnit.

Retsgrundlag – kost
• Artikel 2, litra g), i RCD: definition af »materielle modtagelsesforhold«

Standarder og indikatorer

STANDARD 21: Sørg for, at ansøgerne har adgang til tilstrækkelig og passende kost.

Indikator 21.1: Sikkerhedsstandarder for kost overholdes.

- **Supplerende bemærkninger:** I overensstemmelse med HACCP-systemet (Hazard Analysis and Critical Control Point) ⁽⁶⁾ for fødevarer sikkerhed udviklet af De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) bør de sanitære forhold i indkvarteringer, navnlig køkkenområder, følge en forebyggende snarere end en korrigerende tilgang. I overensstemmelse med denne standard bør det sikres, at køkkenområderne renholdes, eftersom manglende renholdelse kan udgøre en fare for den overordnede sundhed i indkvarteringer.

Indikator 21.2: Der serveres mindst tre måltider om dagen for voksne og fem for mindreårige, heraf mindst ét tilberedt, varmt måltid.

Indikator 21.3: Måltiderne sikrer en afbalanceret og varieret kost, herunder mælk til mindreårige og spædbørn ved behov.

- **Supplerende bemærkninger:** Sammensætningen af måltiderne varierer, og måltiderne tager udgangspunkt i korn, brød og ris, frugt og grøntsager, mælk og mejeriprodukter, kød, æg eller fisk.

Indikator 21.4: Ansøgerne informeres om sammensætningen af måltidet.

- **Supplerende bemærkninger:** Oplysningerne kan gives på almindelig vis (på etiketter mv.) eller på anmodning.

Indikator 21.5: Der er indført særlige ordninger for ansøgere med særlige kostbehov.

- **Supplerende bemærkninger:** Der bør f.eks. tages hensyn til gravide og ammende kvinder og personer med visse sygdomme og fødevarerallergier.

Indikator 21.6: Der tages hensyn til bestemte gruppers kostpræferencer og -begrænsninger.

- **Supplerende bemærkninger:** »Bestemte grupper« henviser til ansøgere fra en bestemt religiøs og/eller kulturel baggrund samt vegetarer/veganere.

⁽⁶⁾ Se De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisation. Hazard Analysis And Critical Control Point (HACCP) System (<http://www.fao.org/docrep/005/y1579e/y1579e03.htm>).

God praksis med hensyn til kost

Følgende anses for god praksis:

- at give ansøgerne mulighed for selv at lave mad, hvor det er muligt og passende, da dette fremmer deres selvstændighed, øger følelsen af normalitet/får dem til at føle sig hjemme og kan bidrage til at strukturere ansøgernes hverdag
- at give ansøgerne mulighed for at få serveret særskilt tilberedte eller genopvarmede måltider, hvis der var en god grund til, at de gik glip af de regelmæssige måltider
- at rådføre sig med ansøgerne om menuen og tilberedningen af kosten.

STANDARD 22: Sørg for, at ansøgerne har adgang til drikkevand 24/7.

Indikator 22.1: Alle ansøgere får mindst 2,5 liter vand pr. dag, idet der tages hensyn til personlig fysiologi og klima.

- **Supplerende bemærkninger:** Flere oplysninger om den daglige minimumsmængde drikkevand kan findes i de standarder, som er udviklet som en del af Sphere-projektet ⁽⁷⁾.

Alternative indikatorer:

Indikator 22.2 a): Indkvarteringsinfrastruktur er passende til drikkevand. **ELLER:**

Indikator 22.2 b): Drikkevand udleveres i mangel af passende infrastruktur.

- **Supplerende bemærkninger:** Ansøgerne bør informeres om sikkerheden ved at drikke vand fra hanen, hvor det er relevant.

God praksis med hensyn til drikkevarer

Det anses for god praksis at tilbyde te og kaffe.

⁽⁷⁾ »The Sphere Project«. *How much water is needed in emergencies?* Kan læses online her: http://www.who.int/water_sanitation_health/publications/2011/WHO_TN_09_How_much_water_is_needed.pdf?ua=1

3. Tøj og andre fornødenheder end fødevarer

Indledende bemærkninger

I tråd med afsnittene om indkvartering og kost bør standarderne i dette afsnit overvejes, uanset om ansøgerne får udleveret tøj i naturalier eller i form af kontantydelse eller værdikuponer. Det betyder, at hvis medlemsstaterne vælger at give ansøgerne kontantydelse eller værdikuponer til at dække omkostningerne til tøj, skal denne ydelse give ansøgerne mulighed for at købe tøj, der overholder standarderne i dette afsnit. Dette er med forbehold af de situationer, hvor ansøgerne allerede har tilstrækkeligt tøj i overensstemmelse med standarderne i dette afsnit og dermed ikke har brug for at modtage mere tøj. Tøj henviser i dette afsnit til både tøj og sko.

I denne vejledning henviser »andre fornødenheder end fødevarer« til andre husholdningsartikler end kost, herunder f.eks. personlige hygiejneartikler, rengørings- og vaskeriprodukter, sengetøj og håndklæder. I forbindelse med ansøgere i skolealderen omfatter andre fornødenheder end fødevarer også skoleredskaber.

Andre fornødenheder end fødevarer bør altid udleveres under hensyntagen til ansøgerens familiemæssige situation. Der bør navnlig i forbindelse med sammensætningen af andre fornødenheder end fødevarer og den udleverede mængde tages hensyn til den pågældende ansøgers personlige behov.

Retsgrundlag — tøj og andre fornødenheder end fødevarer

- Artikel 2, litra g), i RCD: definition af »materielle modtagelsesforhold«

Standarder og indikatorer

STANDARD 23: Sørg for, at ansøgeren har tilstrækkeligt tøj.

Indikator 23.1: Ansøgeren har tilstrækkeligt undertøj til en uge uden at skulle vaske.

- **Supplerende bemærkninger:** *Ovennævnte bør anses for at være mindst otte sæt undertøj.*

Indikator 23.2: Ansøgeren har mindst et minimum af tøj.

- **Supplerende bemærkninger:** *Ovennævnte bør modsvare mindst fem inderbeklædningsstykker til overkroppen (som T-shirt, skjorte, bluse), mindst tre beklædningsstykker til underkroppen (bukser, nederdel, shorts), mindst tre beklædningsstykker som en hættetrøje, sweater eller jakke og to sæt nattøj.*

Indikator 23.3: Ansøgeren har mindst to forskellige par sko.

- **Supplerende bemærkninger:** *Dette kan være et par sko til indendørs og et par sko til udendørs brug.*

Indikator 23.4: Ansøgerne får hurtigst muligt udleveret tøj.

- **Supplerende bemærkninger:** *Senest et par timer, efter at ansøgerne er blevet tildelt indkvartering, skal de være iklædt som minimum basistøj (midlertidigt), der giver dem mulighed for at bevæge sig frit i alle tilgængelige områder (både indenfor og udenfor) for dem.*

Indikator 23.5: Hvis tøjet ikke længere er brugbart, fordi det er for slidt, forefindes der en standardiseret metode til at fremskaffe andet tøj i stedet.

Indikator 23.6: Ansøgerne har tilstrækkeligt tøj til spædbørn og små børn til en uge uden at skulle vaske.

God praksis med hensyn til tilstrækkeligt tøj

Følgende anses for god praksis:

- at undgå at skabe et »ensartet udseende« for alle ansøgere (hvis tøj udleveres i naturalier), da dette hjælper med at undgå stigmatisering
- at skabe et »lager af donationer« og forbindelser til humanitære NGO'er for at få og uddele brugt tøj.

STANDARD 24: Sørg for, at ansøgerne har passende tøj.

Indikator 24.1: Tøjet passer ansøgerne rimeligt med hensyn til størrelse.

Indikator 24.2: Tøjet ser rimeligt anstændigt ud og passende i forhold til den fremherskende standard i værtssamfundet og ansøgernes baggrund.

- **Supplerende bemærkninger:** Tøjet (med undtagelse af undertøj) behøver ikke være nyt, men bør være i god stand.

Indikator 24.3: Der er adgang til passende tøj efter årstiden.

- **Supplerende bemærkninger:** Det betyder f.eks., at ansøgeren bør have en vinterfrakke/-jakke, handsker, en hue, en kasket, et halstørklæde og vinterstøvler, hvor det er nødvendigt.

God praksis med hensyn til passende tøj

Det anses for at være god praksis at tilbyde kvindelige ansøgere mindst ét tørklæde som en del af det tøj, de får udleveret, hvis de anmoder om det.

STANDARD 25: Sørg for, at ansøgerne har adgang til tilstrækkelige og passende personlige hygiejneartikler.

Indikator 25.1: Der forefindes en liste over, hvilken type og mængde personlige hygiejneartikler ansøgere i en vis alder og af et bestemt køn er berettiget til at modtage.

- **Supplerende bemærkninger:** Ansøgerne får tydelig information om listen.

Indikator 25.2: Ansøgerne har nødvendige personlige hygiejneartikler til rådighed, enten gennem regelmæssig udlevering til hver person i naturalier eller gennem lommepengene.

- **Supplerende bemærkninger:** For at opretholde personlig renlighed, hygiejne og forebyggelse af smitsomme sygdomme bør ansøgerne have adgang til grundlæggende hygiejneartikler. Sådanne hygiejneartikler kan f.eks. være: tandbørste, tandpasta, toiletpapir, sæbe, shampoo, skraber/barberskum, hygiejnebind, bleer og andre hygiejneartikler, som er nødvendige til spædbørnspleje.

STANDARD 26: Sørg for, at ansøgerne har adgang til andre fornødenheder end fødevarer.

Indikator 26.1: Der udleveres passende sengelinned og håndklæder.

- **Supplerende bemærkninger:** Hvis ansøgeren er ansvarlig for at vaske sit eget sengelinned, udleveres mindst to sæt, så der er et sæt at skifte med.

Indikator 26.2: Vaskepulver er tilgængeligt, hvis ansøgerne er ansvarlige for at vaske deres eget tøj.

Indikator 26.3: Der er indført særlige ordninger for ansøgere med særlige behov.

- **Supplerende bemærkninger:** Dette betyder f.eks., at en familie med et spædbarn har adgang til en funktionel klapvogn, og at et mindre barn har adgang til en potte. Alle børn kan bruge alderssvarende legetøj i god stand. En person, som har fysiske handicap, eller som er skadet eller i medicinsk behandling, kan få udleveret krykker, en kørestol eller andet medicinsk udstyr, når dette ikke er tilgængeligt andre steder (f.eks. fra det offentlige sundhedssystem).

God praksis med hensyn til adgang til andre fornødenheder end fødevarer

Det anses for god praksis at give ansøgerne adgang til et strygesæt og en hårtørrer, hvor dette er nødvendigt.

STANDARD 27: Sørg for, at børn, som er indskrevet i skolen, får udleveret passende tøj og skoleredskaber, der gør dem i stand til at deltage fuldt ud i alle skoleaktiviteter.

Indikator 27.1: Børn, som deltager i obligatorisk skoleundervisning, får udleveret passende tøj til skoleaktiviteter.

- **Supplerende bemærkninger:** Dette kan omfatte en eventuel obligatorisk skoleuniform samt sportstøj og sko.

Indikator 27.2: Børn, som går i skole, får gratis udleveret en skoletaske (rygsæk eller andet) og alle redskaber (skolebøger mv.), som kræves af skolen.

4. Lommepenge

Indledende bemærkninger

Mens kost, indkvartering og tøj er tydeligt defineret i RCD, omhandler instrumentet ikke direkte oplysninger om og formålet med lommepenge. Ikke desto mindre er begrebet vigtigt for at opfylde ansøgernes behov.

Lommepengene dækker andre vigtige behov for ansøgere om international beskyttelse i henhold til RCD udover indkvartering, kost og tøj (som dækkes af kontantydelse, hvis de ikke udleveres i naturalier eller i form af værdikuponer).

I dette dokument skal »lommepenge« forstås som havende tre formål, nemlig:

- at give ansøgerne mulighed for at opretholde et minimum af fysisk underhold ud over de basale fornødenheder som indkvartering, kost og tøj
- at sikre en minimumsstandard for ansøgers deltagelse i det sociokulturelle liv i den medlemsstat, de er bosiddende i
- at sikre, at ansøgerne nyder en vis grad af selvstændighed.

I denne vejledning henviser »lommepenge« til det minimum af pengeydelse, som ansøgerne modtager uden noget særligt formål og til deres frie disposition. Derudover kan der, såfremt der ikke ydes specifikke andre fornødenheder end fødevarer eller andre supplerende behov i naturalier eller i form af værdikuponer, tages hensyn til omkostningerne dertil ved beregning af de lommepenge, som ansøgerne får udbetalt.

Som det kan ses i de foregående afsnit, kan standarderne med hensyn til indkvartering, kost og tøj samt visse andre fornødenheder end fødevarer opnås, uanset om ansøgerne modtager de relevante genstande som kontantydelse, i naturalier eller i form af værdikuponer. Samtidig er det sidste element (»lommepenge«) baseret på den tanke, at det kun er muligt at opnå en anstændig levestandard, hvis ansøgerne har en vis grad af økonomisk selvstændighed. Med andre ord bør som minimum en del af ydelserne til dem ikke udbetales med et bestemt formål, men være til ansøgernes frie disposition, så de kan bruge dem alt efter deres egne personlige behov og præferencer.

I lyset af de varierende levestandarder og -omkostninger i de forskellige medlemsstater gøres der i dette afsnit ikke noget forsøg på at definere et bestemt niveau for de lommepenge, som skal udbetales til ansøgerne. Uanset hvilken metode der anvendes til at beregne lommepengene, bør de tre ovennævnte formål altid være opfyldt. Lommepengene skal ikke forveksles med almindelig generøsitet, men er lige så vigtige som indkvartering, kost og tøj og udgør en vigtig del af modtagelsesforholdene.

Retsgrundlag — lommepenge

- Artikel 2, litra g), i RCD: definition af »materielle modtagelsesforhold«

Standarder og indikatorer

STANDARD 28: Sørg for, at der udbetales passende lommepenge.

Indikator 28.1: Der findes en klar definition af omfanget af lommepenge.

Indikator 28.2: Metoden til beregning af lommepengene er tydeligt fastlagt.

- **Supplerende bemærkninger:** »Fastlagt« betyder, at de elementer, som der tages hensyn til i fastlæggelsen af lommepengenes beløb, og de faktorer, som der tages højde for i vurderingen af beløbet, er beskrevet.

Indikator 28.3: Lommepengene udbetales gratis og giver ansøgerne mulighed for at opnå en passende grad af selvstændighed.

- **Supplerende bemærkninger:** Lommepenge »til fri disposition« kan aldrig udbetales i naturalier. Det faktiske beløb bør fastlægges efter nationale forhold. Der bør tages hensyn til behov ud over de grundlæggende behov som individuelt valgte produkter eller tjenester (f.eks. kulturelle aktiviteter, slik, tobaksvarer, spil, byture).

Indikator 28.4: Lommepengenes beløb afspejler også som minimum følgende udgifter, medmindre de udleveres i naturalier: kommunikation og information, skoleredskaber, personlig hygiejne og kropspleje, fritidsaktiviteter og omkostninger til transport i forbindelse med lægebehandling og afhentning af medicin, asylproceduren og juridisk bistand samt undervisning af børn indskrevet i skolen.

- **Supplerende bemærkninger:** Med hensyn til udlevering i naturalier af skoleredskaber og personlig hygiejne og kropspleje se standard 25 og 26: Adgang til hygiejneartikler og andre fornødenheder end fødevarer og standard 29: Adgang til nødvendig lægebehandling.

Indikator 28.5: Lommepengene udbetales regelmæssigt og mindst en gang om måneden.

- **Supplerende bemærkninger:** Hvor hyppigt de udbetales, afhænger af formålet (hvis dette er angivet), beløbet og den valgte udbetalingsmetode. Der skal altid sikres gennemsigtighed.

God praksis for udbetaling af lommepenge

Følgende anses for god praksis:

- at tage højde for ansørgernes individuelle situation (f.eks. alder/familiesammensætning), når de udbetalte lommepenge beregnes
- at udbetale lommepenge forud for den relevante periode
- at udbetale lommepenge til hvert voksent medlem af familien særskilt (og ikke til »familieoverhovedet«).

5. Lægebehandling

Indledende bemærkninger

»Lægebehandling« ifølge dette afsnit omfatter både mental og fysisk lægebehandling, som ydes til ansøgere om international beskyttelse. Det omfatter også rådgivning af ansøgere, der lider af alvorlige sygdomme, og nødvendige foranstaltninger til at fremme rehabiliteringen af ofre for vold og tortur. I denne henseende kan den helbredsundersøgelse, som flere medlemsstater udfører i begyndelsen af modtagelsesprocessen, være et vigtigt udgangspunkt, eftersom den giver et tydeligt billede af ansøgerens behov for lægebehandling, som der skal tages hånd om i hele modtagelsesprocessen. »Lægeligt personale« henviser ifølge dette afsnit til kvalificerede medicinske fagfolk (f.eks. læger, tandlæger, sygeplejersker) samt psykologer.

Denne vejledning bør læses ud fra de overordnede principper om samtykke og fortrolighed, som gælder for alt modtagelsespersonale og alt lægeligt personale, som er med til at yde lægebehandling, samt tolkene. På intet tidspunkt bør oplysningerne deles uden patientens forudgående samtykke. Med forbehold af de nationale bestemmelser om adgang til lægejournaler bør ansøgerne være berettiget til at se deres lægejournaler, hvis de har behov for det.

Retsgrundlag — lægebehandling

- Artikel 13 i RCD: helbredsundersøgelser
- Artikel 17 i RCD: generelle regler om materielle modtagelsesforhold og lægebehandling
- Artikel 19 i RCD: lægebehandling

Standarder og indikatorer

STANDARD 29: Sørg for adgang til nødvendig lægebehandling, som mindst skal omfatte akut lægehjælp og absolut nødvendig behandling af sygdomme og alvorlige mentale forstyrrelser.

Indikator 29.1: Ansøgeren har adgang til alle typer nødvendig lægebehandling.

- **Supplerende bemærkninger:** Om muligt bør der i forbindelse med lægebehandling tages hensyn til køn (f.eks. adgang til kvindeligt lægeligt personale, hvis det efterspørges og er tilgængeligt).

Indikator 29.2: Lægebehandling ydes af kvalificeret lægeligt personale.

Indikator 29.3: Lægebehandling tilbydes i indkvarteringen eller i rimelig afstand af indkvarteringen.

- **Supplerende bemærkninger:** »Rimelig afstand« præciseres i standard 1: Beliggenhed.

Indikator 29.4: Nødvendig lægebehandling, herunder ordineret medicin, ydes gratis eller betales af lommepengene.

- **Supplerende bemærkninger:** Dette betyder, at både transport til den nødvendige lægebehandling og medicinen er gratis (se standard 1: Beliggenhed, standard 28: Lommepenge).

Indikator 29.5: Der findes passende ordninger til at sikre, at ansøgeren kan kommunikere med lægeligt personale.

- **Supplerende bemærkninger:** Det betyder navnlig, at der om nødvendigt stilles en uddannet tolk til rådighed (gratis). Hvis ansøgeren giver sit samtykke dertil, kan andre personer, dog ikke børn, tolke.

Indikator 29.6: Der er indført ordninger, der sikrer adgang til førstehjælp i nødstilfælde.

- **Supplerende bemærkninger:** Der bør være adgang til en førstehjælpskasse.

Indikator 29.7: Ansøgeren får adgang til sin lægejournal med forbehold af den nationale lovgivning.

- **Supplerende bemærkninger:** Hvis ansøgeren har givet sit samtykke dertil, kan lægejournalen overføres fra én læge til en anden.

Indikator 29.8: Der er indført særlige ordninger for ansøgere med særlige lægebehov.

- **Supplerende bemærkninger:** Det omfatter f.eks. adgang til en børnelæge, gynækolog eller prænatal lægebehandling eller sikring af, at personer med handicap har adgang til de nødvendige foranstaltninger. Det omfatter også rådgivning til ofre for menneskehandel og (kønsbestemt) vold samt ofte for tortur eller andre former for psykisk og fysisk vold.

God praksis med hensyn til lægebehandling

Følgende anses for god praksis:

- at mindst ét personalemedlem er uddannet i at yde førstehjælp i den kollektive indkvartering
- at yde forebyggende lægebehandling, herunder en helbredsundersøgelse ved modtagelsen og/eller vaccinationer, såfremt forebyggende lægebehandling og/eller vaccinationer ikke er en del af de generelle obligatoriske sundhedsordninger
- at udlevere kondomer samt visse former for lægemidler gratis, også ikkereceptpligtige.

6. Oplysninger og rådgivning

Indledende bemærkninger

»Oplysninger« henviser i dette dokument udelukkende til oplysninger inden for rammerne af RCD. Med forbehold af de oplysninger, som ansøgere om international beskyttelse får via andre instrumenter, som f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets omarbejdede direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (»ADP«) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller statsløs i en af medlemsstaterne (Dublin III-forordningen), omfatter denne vejledning ikke standarder for oplysninger i forbindelse med asylproceduren. Det bemærkes dog, at formidlingen af sådanne oplysninger i visse medlemsstater også kan høre under modtagelsesmyndighedernes ansvar.

For at undgå at overbebyrde ansøgeren med omfattende oplysninger ved modtagelsen bør oplysningerne formidles på bestemte tidspunkter eller i bestemte faser. Medlemsstaterne opfordres til at fastsætte tidslinjer for, hvilken type oplysninger der skal formidles til ansøgerne på nationalt plan, samtidig med at der tages højde for de højst 15 dage, som er foreskrevet i artikel 5 i RCD.

Med hensyn til medlemsstaternes pligt til at garantere ansøgernes underhold og beskytte ikke kun deres fysiske, men også mentale sundhed, jf. artikel 17, stk. 2, bør ansøgerne have adgang til passende støtteforanstaltninger som f.eks. socialrådgivning. Dette kan omfatte mange typer bistand, først og fremmest orientering om, hvordan de benytter offentlige tjenester, kulturformidling og -orientering samt konfliktløsning, og vejledning i, hvordan de håndterer bestemte situationer samt næste skridt i livet. Endvidere kan rådgivningen også gøre det lettere at identificere ansøgere med særlige behov (se afsnit 7: Identifikation og vurdering af samt reaktion på særlige behov).

Retsgrundlag — formidling af oplysninger og rådgivning

- Artikel 5 i RCD: oplysninger
- Artikel 17, stk. 1 og 2: generelle regler om materielle modtagelsesforhold og lægebehandling

Standarder og indikatorer

STANDARD 30: Sørg for, at ansøgeren modtager og forstår relevante oplysninger i de enkelte faser om ydelser og forpligtelser vedrørende modtagelsesforhold.

Indikator 30.1: Skriftlige oplysninger formidles på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed må antages at forstå.

- **Supplerende bemærkninger:** Oplysninger formidles på et klart og ikketeknisk sprog.

Indikator 30.2: Hvor det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, formidles oplysningerne også mundtligt på et sprog, som ansøgeren forstår.

- **Supplerende bemærkninger:** Oplysninger bør som minimum formidles mundtligt i tilfælde af analfabetisme, eller hvis personen ikke forstår de formidlede skriftlige oplysninger.

Indikator 30.3: Oplysninger dækker alle aspekter af modtagelsesforhold, herunder ydelser og forpligtelser i henhold til RCD.

- **Supplerende bemærkninger:** Oplysninger bør som minimum omfatte retten til modtagelse afhængigt af juridisk status, formen af de materielle modtagelsesforhold (indkvartering, kost, tøj og lomme penge), adgang til lægebehandling og særlige ordninger for ansøgere med særlige behov, hvor dette er relevant. Husreglerne skal tydeligt formidles til ansøgeren. Oplysninger kan også omfatte tilgængeligheden af yderligere psykosocial støtte, oplysninger om sociale normer i medlemsstaten, rådgivning om det daglige liv, herunder konflikthåndtering mv.

Indikator 30.4: Oplysninger formidles hurtigt (højst 15 dage) efter indgivelsen af en ansøgning om international beskyttelse.

Indikator 30.5: Oplysningerne formidles under hensyntagen til ansøgerens særlige behov og individuelle omstændigheder.

- **Supplerende bemærkninger:** For børn formidles oplysninger på en børnevenlig måde (f.eks. ved hjælp af piktogrammer, brug af børnevenlige formuleringer mv.). For personer med synshandicap eller mentalt handicappede formidles oplysningerne på en tilpasset måde. Formidling af oplysninger omfatter aspekter vedrørende kønsbestemt vold eller menneskehandel.

God praksis med hensyn til formidling af oplysninger

Følgende anses for god praksis:

- at formidle oplysninger til ansøgeren både skriftligt og mundtligt, f.eks. ved hjælp af tolke eller kulturformidlere
- at visualisere oplysningerne ved hjælp af videoer eller piktogrammer
- at kontrollere, at ansøgeren har forstået oplysningerne
- at formidle oplysningerne i forhold til tid og faser:
 - ✓ på ankomstdagen: formidling af grundlæggende oplysninger om indkvarteringsfunktioner og retten til modtagelse og dermed forbundne ydelser, herunder tilgængeligheden af en socialrådgiver (eller andet personale, som er relevant for modtagelsen)
 - ✓ ideelt set inden for tre dage og højst 15 dage: formidling af yderligere oplysninger om indkvarteringsfunktioner, dagligdagen, aktiviteter, skoler og kurser; formidling af skriftlige husregler, herunder ansøgerens forpligtelser over for andre ansøgere (som f.eks. kvinders rettigheder, respekt for seksuel mangfoldighed og LGTBI-personers rettigheder), og forpligtelser vedrørende modtagelsesforhold, som ansøgerne skal overholde
 - ✓ under modtagelsen: formidling af yderligere oplysninger om retten til modtagelse og afhængigt af relevansen: retten til ophold, frivillig tilbagevenden, retten til at arbejde, nødvendige administrationsrelaterede aspekter, fysisk og psykisk trivsel, rettigheder og pligter forbundet med at bo i medlemsstaten, tilgængelige kurser og aktiviteter, oplysninger om aspekter som personlig hygiejne, seksuelt overførte sygdomme og prævention, konflikthåndtering, affaldssortering, rengøring, energiforbrug mv.
 - ✓ ved opholdets afslutning: de nødvendige oplysninger til personer, der har fået international beskyttelse, og personer, hvis ansøgninger er blevet afvist (indkvartering, adgang til lægebehandling mv.).

STANDARD 31: Sørg for, at ansøgerne informeres om de organisationer eller grupper af personer, der yder specifik juridisk bistand, og om de organisationer, der vil kunne hjælpe eller informere dem om de modtagelsesforhold, der er til rådighed, herunder lægebehandling.

Indikator 31.1: Oplysninger om tilgængelig juridisk bistand, og hvordan den ydes til ansøgerne.

Indikator 31.2: Oplysninger til ansøgere omfatter kontaktoplysninger om organisationer eller grupper af personer, der kan informere ansøgerne om de modtagelsesforhold, der er til rådighed, herunder lægebehandling, og hvordan de får adgang til dem.

Indikator 31.3: Skriftlige oplysninger formidles på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed må antages at forstå.

- **Supplerende bemærkninger:** Oplysninger formidles på et klart og ikketeknisk sprog.

Indikator 31.4: Hvor det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, formidles oplysningerne også mundtligt på et sprog, som ansøgeren forstår.

- **Supplerende bemærkninger:** Oplysninger bør som minimum formidles mundtligt i tilfælde af analfabetisme, eller hvis personen ikke forstår de formidlede skriftlige oplysninger.

Indikator 31.5: Oplysninger bør formidles hurtigt (højst 15 dage) efter indgivelsen af en ansøgning om international beskyttelse.

Indikator 31.6: Oplysningerne formidles under hensyntagen til ansøgerens særlige behov og personlige omstændigheder.

- **Supplerende bemærkninger:** Oplysninger rettet mod børn formidles f.eks. på en børnevenlig måde (f.eks. grafisk, brug af piktogrammer). Andre oplysninger kan omfatte aspekter vedrørende kønsbestemt vold eller menneskehandel.

STANDARD 32: Sørg for, at der med henblik på at bistå ansøgerne gives tilstrækkelig adgang til juridiske eller andre rådgivere, personer, som repræsenterer UNHCR, Røde Kors og mellemstatslige og relevante ikkestatslige organisationer, som er anerkendt af medlemsstaten.

Indikator 32.1: Adgangen til ovennævnte aktører begrænses kun af hensyn til sikkerheden på stedet og ansøgenes sikkerhed, forudsat at den ikke derved begrænses stærkt eller umuliggøres.

Indikator 32.2: Ovennævnte aktører kan mødes og tale med ansøgerne under tilstrækkeligt private forhold.

STANDARD 33: Sørg for, at ansøgere om international beskyttelse har adgang til socialrådgivning.

Indikator 33.1: Ansøgerne har adgang til socialrådgivning i eller uden for indkvarteringen.

Indikator 33.2: Ansøgerne har regelmæssigt adgang til socialrådgivning, alt efter personlige behov.

- **Supplerende bemærkninger:** Adgang til socialrådgivning kan være i form af en personlig samtale eller pr. telefon.

7. Identifikation og vurdering af samt reaktion på særlige behov

Indledende bemærkninger

Ansøgere om international beskyttelse befinder sig generelt i en sårbar situation på grund af usikkerheden om deres status i et fremmed land og ofte også deres oplevelser i hjemlandet og/eller under rejsen. Som angivet i figur 1 i indledningen til dette dokument tages der i modtagelsesforholdene derfor højde for særlige behov, eftersom visse ansøgere har brug for særlig støtte i forbindelse med et af afsnittene i denne vejledning for at sætte dem i stand til at udnytte rettighederne og forpligtelserne i henhold til RCD på lige vilkår.

Det modtagelsespersonale, som er i kontakt med ansøgere om international beskyttelse, og alle involverede i processen bør være opmærksomme på og i stand til at identificere særlige behov. Indikatorer og særlige behov skal registreres, så snart de opdages, og disse oplysninger bør formidles til de relevante interessenter med henblik på at give de nødvendige garantier og den nødvendige støtte.

I kapitel IV i RCD fastlægges garantierne for ansøgere med særlige behov. En ikkeudtømmende liste over personer, som kan have særlige modtagelsesbehov, omfatter: mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre, gravide kvinder, enlige forældre med mindreårige børn, ofre for menneskehandel, personer med alvorlige sygdomme, personer med mentale forstyrrelser og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter, f.eks. ofre for kvindelig kønslemlæstelse.

Medlemsstaterne er endvidere forpligtede til at vurdere, angive og håndtere disse ansøgers særlige behov hurtigt og sikre, at identifikation også kan finde sted på et senere tidspunkt, hvis sårbarhederne ikke viser sig tidligere.

Et vigtigt aspekt er behovet for at sikre, at henvisningsmekanismerne i medlemsstaterne fungerer korrekt, så særlige behov kan formidles effektivt. Med forbehold af princippet om fortrolighed bør de nationale myndigheder være i stand til og anvises i at dele de relevante oplysninger om identificerede særlige behov. Hvis de personer, der har den første kontakt, f.eks. grænsevagter, f.eks. har bemærket, at personen har særlige behov, bør de formidles til modtagelsesmyndighederne, så de hurtigst muligt kan sørge for de nødvendige garantier. På den anden side har modtagelsespersonalet ofte mulighed for at observere ansøgerne over en længere periode og opbygge tillid. Dermed kan de effektivt identificere særlige behov, som måske ikke er tydelige i første omgang. I det omfang disse oplysninger også vedrører potentielle særlige proceduremæssige behov, er det vigtigt, at modtagelsesmyndighederne underretter den myndighed, der træffer afgørelsen.

Dette afsnit i vejledningen omhandler medlemsstaternes forpligtelse til at identificere, vurdere og registrere og/eller formidle særlige modtagelsesbehov og reagere hurtigt på dem. De forskellige afsnit i vejledningen indeholder eksempler på særlige modtagelsesgarantier. Mere omfattende vejledning kan findes i EASO's værktøj til identifikation af personer med særlige behov (IPSN)⁽⁸⁾, som er et praktisk værktøj i denne henseende.

Retsgrundlag — identifikation og vurdering af samt reaktion på særlige behov

- Artikel 21 i RCD: almindeligt princip
- Artikel 22 i RCD: vurdering af sårbare personers særlige modtagelsesbehov
- Artikel 23: mindreårige
- Artikel 24: uledsagede mindreårige
- Artikel 25: ofre for tortur og vold

⁽⁸⁾ <http://ipsn.easo.europa.eu/>

Standarder og indikatorer

STANDARD 34: Sørg for, at der findes en mekanisme til identifikation og vurdering af særlige modtagelsesbehov.

Indikator 34.1: Der findes en standardiseret mekanisme til identifikation og vurdering af særlige modtagelsesbehov for alle ansøgere.

- **Supplerende bemærkninger:** Som anført i artikel 22, stk. 2, i RCD behøver denne mekanisme ikke antage form af en administrativ procedure, men bør henvise til standarder for beskyttelse af børn og børns sikkerhed. EASO's IPSN-værktøj kan integreres i en sådan mekanisme.

Indikator 34.2: Mekanismen foreskriver tydeligt, hvem der er ansvarlig for identifikation og vurdering af særlige modtagelsesbehov.

- **Supplerende bemærkninger:** Afhængigt af det nationale system kan forskellige aktører deltage i identifikation og vurdering af særlige behov. De forskellige aktørers roller bør klart fremgå af mekanismen.

Indikator 34.3: Mekanismen foreskriver tydeligt, hvor identifikation og vurdering registreres og formidles til ansøgeren og til relevante aktører.

- **Supplerende bemærkninger:** Registrering og effektiv formidling af oplysningerne om særlige behov til de relevante aktører er vigtigt for at sikre, at der er indført de nødvendige garantier. Nationale regler om fortrolighed og databeskyttelse gælder også for mekanismen. I visse tilfælde finder formelle procedurer anvendelse, f.eks. i tilfælde af nationale henvisningsmekanismer for ofre for menneskehandel.

STANDARD 35: Sørg for, at mekanismen til identifikation og vurdering af særlige modtagelsesbehov anvendes effektivt.

Indikator 35.1: Der afsættes tilstrækkelige ressourcer til at identificere, vurdere og overvåge særlige behov.

Indikator 35.2: Den indledende identifikation og vurdering af særlige behov gennemføres så hurtigt som muligt.

- **Supplerende bemærkninger:** Identifikation og vurdering af særlige modtagelsesbehov kan finde sted på forskellige trin. Det anbefales, at den indledende identifikation og vurdering finder sted under modtagelsen (1-3 dage). Yderligere løbende identifikation og/eller vurdering bør afhænge af de enkelte særlige behov.

Indikator 35.3: Særlige behov, der viser sig på et senere tidspunkt, er tilstrækkeligt identificeret og vurderet.

- **Supplerende bemærkninger:** Visse særlige modtagelsesbehov kan vise sig på et senere tidspunkt. Det er derfor vigtigt, at identifikation og vurdering foregår løbende.

Indikator 35.4: Hvor det er relevant, deltager specialiserede aktører i vurderingen af særlige behov.

- **Supplerende bemærkninger:** Specialiserede aktører som psykologer eller læger kan deltage i vurderingen af særlige behov, afhængigt af arten af disse behov. Deres ekspertise bør være til rådighed for modtagelsesmyndighederne, når det er nødvendigt.

Indikator 35.5: Der er etableret kommunikationskanaler og samarbejde mellem modtagelsesmyndighederne og den myndighed, der træffer afgørelse, og disse anvendes.

- **Supplerende bemærkninger:** Identifikation og vurdering af særlige behov er mere effektivt, når oplysningerne formidles mellem myndigheder med forbehold af de nationale regler om fortrolighed og databeskyttelse.

Indikator 35.6: Identifikation og vurdering af særlige modtagelsesbehov finder sted med forbehold af undersøgelsen af ansøgernes behov for international beskyttelse.

- **Supplerende bemærkninger:** Det er vigtigt at skelne klart mellem identifikation og vurdering af særlige modtagelsesbehov (eller proceduremæssige behov) og undersøgelsen af ansøgningen om international beskyttelse. Selv om ansøgernes sårbare situation i visse tilfælde også påvirker resultatet af ansøgningen, er formålet med identifikationen og vurderingen i denne vejledning udelukkende at garantere effektiv adgang til rettighederne og forpligtelserne i henhold til RCD under asylproceduren.

STANDARD 36: Sørg for, at identificerede særlige modtagelsesbehov behandles hurtigt.

Indikator 36.1: Der reageres tilstrækkeligt og hurtigt på de identificerede og vurderede særlige behov.

- **Supplerende bemærkning:** Der bør tildeles tilstrækkelige ressourcer til at reagere på de særlige behov. Derudover bør der anvendes operationelle standardprocedurer og/eller standardhenvisningsmekanismer, alt efter hvad der er relevant.

Indikator 36.2: Hvis der er identificeret særlige behov, findes der en mekanisme til at sikre, at de overvåges løbende.

- **Supplerende bemærkninger:** Medlemsstaterne bør også planlægge løbende opfølgende overvågning af identificerede særlige behov.

God praksis for identifikation og vurdering af og reaktion på særlige behov

Følgende anses for god praksis:

- at etablere en mekanisme til identifikation og vurdering af særlige modtagelsesbehov som led i nationale operationelle procedurer; EASO's IPSN-værktøj kan integreres i disse procedurer, navnlig ved at anvende vejledningen om »Modtagelsesstøtte«
- at overveje, om andre kategorier end dem på den ikkeudtømmende liste i kapitel IV i RCD også er ansøgere med særlige behov, f.eks. LGBTI-personer, personer med andre kønsrelaterede særlige behov og analfabeter.

EASO's værktøj til identifikation af personer med særlige behov (IPSN)

For at støtte medlemsstaterne i deres identifikation og vurdering af særlige behov med hensyn til proceduremæssige garantier og modtagelsesgarantier har EASO udviklet et webbaseret interaktivt værktøj, som er offentligt tilgængeligt på en række EU-sprog.

IPSN-værktøjet er et intuitivt, praktisk værktøj, der skal støtte en hurtig og løbende identifikation af individuelle særlige behov uden krav om specialviden. Det benytter sig af en række indikatorer, som er knyttet til forskellige kategorier af personer med potentielle særlige behov. Listen omfatter alle kategorier, som er nævnt i RCD, samt LGBTI-personer og personer med kønsrelaterede særlige behov. Under de enkelte kategorier findes der yderligere oplysninger med henblik på at vurdere, om ansøgeren har de enkelte særlige behov, samt en tjekliste og en kort vejledning i relevante støtteforanstaltninger. Modtagelsesstøtte er et af de aspekter, som er udviklet i IPSN-værktøjet.

Når en bruger har genereret de relevante oplysninger, kan han eller hun vælge at udskrive eller gemme en rapport, herunder et udvalg af forskellige elementer. Rapporten kan yderligere individualiseres i den konkrete sag, inden den gemmes og/eller udskrives.

Det anses for god praksis at integrere IPSN-værktøjet i en national mekanisme, der stemmer overens med standarderne i dette afsnit.

Værktøjet findes på <https://ipsn.easo.europa.eu>

8. Uddannelse af personale

Indledende bemærkninger

I lyset af de forskellige nationale modtagelsessystemer er der også forskelle på opgaverne, kvalifikationer og behovet for uddannelse af det personale, der arbejder med ansøgere i modtagelsessammenhæng, i EU's medlemsstater. Med hensyn til vejledningen i dette afsnit henvises der til »modtagelsespersonale«, som kan defineres som personale, som er i direkte kontakt med ansøgere om international beskyttelse i forbindelse med modtagelsen, uanset hvem de er ansat af (staten, en ikkestatslig organisation, en privat virksomhed, en kommune mv.). Disse personer kan omfatte socialrådgivere, uddannelses- og sundhedspersonale, registreringspersonale, tolke, facility managers, administrations-/koordineringspersonale mv. I RCD anerkendes betydningen af tilstrækkelig og løbende uddannelse samt relevansen af en mekanisme til overvågning af kvaliteten af det arbejde, der udføres af modtagelsespersonalet. Medlemsstaterne anmodes navnlig om at træffe »de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de myndigheder og andre organisationer, der gennemfører dette direktiv, har modtaget den nødvendige grundlæggende uddannelse«.

I denne forbindelse bør vejledningen i dette afsnit forstås som gældende for alle personaleniveauer (dvs. også mellemlidelse og den øverste ledelse), der hører under definitionen »modtagelsespersonale«. Endvidere bør al uddannelse med forbehold af behovet for at tilbyde specifik uddannelse til modtagelsespersonale, der arbejder med ansøgere med særlige behov, tilpasses den bredere ramme af en adfærdskodeks med angivelse af de vigtigste begreber og principper, der ligger til grund for modtagelsesarbejdet.

Retsgrundlag — uddannelse af personale

- Artikel 18, stk. 7), i RCD: bestemmelser om modtagelsesforhold
- Artikel 24, stk. 4, i RCD: uledsagede mindreårige
- Artikel 25, stk. 2, i RCD: ofre for tortur og vold
- Artikel 29, stk. 1, i RCD: personale og midler

Standarder og indikatorer

STANDARD 37: Sørg for, at modtagelsespersonalet er tilstrækkeligt kvalificeret.

Indikator 37.1: Alle modtagelsespersoner har et klart mandat (jobbeskrivelse).

Indikator 37.2: Alle modtagelsespersoner er kvalificerede i overensstemmelse med nationale love og regler vedrørende deres særlige mandat (jobbeskrivelse).

- **Supplerende bemærkninger:** *Vurderingen af modtagelsespersonalets kvalifikationer bør omfatte en kontrol af straffeattester med hensyn til børnerelaterede forbrydelser eller overtrædelser i tilfælde, hvor den pågældende modtagelsesperson i sit arbejde er i direkte kontakt med børn.*

STANDARD 38: Sørg for, at modtagelsespersonalet har fået den nødvendige og passende uddannelse.

Indikator 38.1: Alle modtagelsespersoner har fået en grundig og rettidig introduktion til deres roller, herunder om gældende adfærdskodeks.

- **Supplerende bemærkninger:** *Den indledende uddannelse bør starte hurtigst muligt, og senest umiddelbart efter modtagelsespersonen er blevet ansat. Afhængigt af den rolle, som modtagelsespersonen har fået tildelt, bør introduktionen omfatte standarder for gældende modtagelseslove og/eller -regler samt tilgængelige nationale og relevante EASO-værktøjer.*

Indikator 38.2: Der findes en tydelig uddannelsesplan, der også omfatter uddannelseskraft for hver funktionsgruppe.

- **Supplerende bemærkninger:** Grundtræning for modtagelsespersonale kan foregå gennem EASO's uddannelsesmodul om modtagelse. Derudover kan modulerne i den nationale uddannelsesplan omfatte alt fra computerfærdigheder og fremmedsprog til et kursus i smitsomme sygdomme eller identifikation af ofre for menneskehandel.

Indikator 38.3: Uddannelse tilbydes løbende og afhængigt af behovet.

- **Supplerende bemærkninger:** Der bør udarbejdes et langsigtet uddannelsesprogram med indbyggede genopfriskningskurser. Der bør også tilbydes uddannelse, hvis der sker væsentlige ændringer i gældende lovgivning og praksis.

Indikator 38.4: Uddannelsen skal som minimum omfatte køns- og aldersspecifikke bekymringer og situationen for ansøgere med særlige behov, navnlig med hensyn til standarder for beskyttelse af børn og børns sikkerhed, herunder uledsagede børn og identifikation af ofre for tortur og vold.

God praksis med hensyn til uddannelse af personale

Det anses for god praksis, at modtagelsespersonalet er i stand til følgende:

- at identificere uddannelsesmuligheder for modtagelsespersonale
- at tilrettelægge uddannelse gennem aftaler med relevante aktører (universiteter, advokater, psykologer mv.).

STANDARD 39: Styrk opmærksomheden hos andre interessenter, som er i løbende kontakt med ansøgere.

Indikator 39.1: Der er indført regelmæssige opmærksomhedsaktiviteter og/eller alternative ordninger for personer, som ikke anses for »modtagelsespersonale«, men som ikke desto mindre er i kontakt med ansøgerne i kraft af deres profession/funktion.

- **Supplerende bemærkninger:** Opmærksomhedsaktiviteter kan fokusere på migrationsrelaterede aspekter generelt og kulturelle aspekter i særdeleshed. Disse kan f.eks. tilrettelægges for uddannelsespersonale, eksterne sundhedstjenester, sikkerhedspersonale i faciliteterne eller rengøringspersonale.

STANDARD 40: Styrk procesorienteret støtte til modtagelsespersonale.

Indikator 40.1: Der er forskellige foranstaltninger til rådighed til vanskelige situationer, der opstår under modtagelsesarbejdet.

- **Supplerende bemærkninger:** Disse foranstaltninger kan være i form af intervension (udveksling med fagfæller), krisegrupper eller eksternt tilsyn.

Bilag — Oversigtstabel

Operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold				
Afsnit	Underafsnit	Standard	Indikator(er)	
1. Indkvartering	1.1. Beliggenhed	1. Sørg for effektiv geografisk adgang til relevante tjenester som offentlige tjenester, skoler, lægebehandling, social og juridisk bistand, dagligvarebutik, vaskeri og fritidsaktiviteter.	1.1. Der er indført særlige ordninger for ansøgere med særlige behov.	
			1.2. a) De relevante tjenester tilbydes i indkvarteringen. ELLER:	
			1.2. b) Indkvarteringen ligger i rimelig gåafstand fra relevante tjenester, og den tilgængelige infrastruktur er sikker at gå på. ELLER:	
			1.2. c) De relevante tjenester er tilgængelige med offentlig transport, og rejsens varighed er rimelig. ELLER:	
	1.2. Tildeling af indkvartering	2. Sørg for, at princippet om familiens enhed respekteres.	3. Sørg for, at der tages hensyn til særlige behov, når en ansøger tildeles (ny) særlig indkvartering.	1.2. d) De relevante tjenester er tilgængelige via organiseret transport, der udbydes af medlemsstaten.
				2.1. Familiemedlemmer (i henhold til definitionen i artikel 2 i RCD) indkvarteres sammen efter aftale med dem.
				2.2. Familier med børn indkvarteres sammen, forudsat at dette er i overensstemmelse med barnets tarv.
				2.3. Hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, bør familiens enhed respekteres med hensyn til medlemmer af den bredere familie.
				2.4. Der allokeres højst én familie pr. værelse.
				3.1. Tildeling af særlig indkvartering til ansøgere er baseret på en vurdering af deres særlige modtagelsesbehov.
3.2. Det er muligt at overføre en ansøger, for hvem der identificeres særlige modtagelsesbehov.				
4. Sørg for, at der tages hensyn til de specifikke og objektive årsager til ansøgerens særlige situation, når denne tildeles indkvartering.	4.1. Der findes en mekanisme til at tage stilling til, om der er bestemte og objektive grunde til at tildele særlig indkvartering.			

Operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold			
Afsnit	Underafsnit	Standard	Indikator(er)
1. Indkvartering	1.3. Infrastruktur	5. Sørg for tilstrækkelig plads i værelset i kollektiv indkvartering.	5.1. Hver ansøger skal have adgang til mindst 4 m ² plads.
			5.2. Med hensyn til minimumsarealet på 4 m ² pr. person skal højden i værelset være mindst 2,10 m.
			5.3. Værelset skal være tilstrækkelig stort til, at hver ansøger kan have en seng og et skab.
		6. Sørg for, at ansøgernes privatliv respekteres i kollektiv indkvartering.	6.1. Der indkvarteres højst seks enkeltpersoner i ét værelse.
			6.2. Der findes særskilte værelser for enlige mandlige og kvindelige ansøgere, og der er ingen adgang for ansøgere af det modsatte køn.
			6.3. Et privat værelse (i eller uden for lokalerne) til møder med juridisk bistand, en socialarbejder eller andre relevante aktører er planlagt og tilgængeligt for ansøgerne efter behov.
			6.4. Der er indført særlige ordninger for ansøgere med særlige behov.
		7. Sørg for, at indkvarteringen er tilstrækkeligt møbleret.	7.1. Møblerne til de enkelte værelser omfatter som minimum: 7.1.1. én enkeltseng pr. person OG 7.1.2. ét skab pr. person eller familie, som er stort nok til personlige ejendele (såsom tøj, medicin eller dokumenter).
			7.2. I værelser, der deles af ansøgere, som ikke er familiemedlemmer, skal skabet kunne låses med forbehold af modtagelsesfacilitetens sikkerhedshensyn.
			7.3. Møblerne i fælles-/opholdsområdet omfatter et tilstrækkeligt antal borde og stole.
			7.4. I faciliteter, hvor ansøgerne bliver bedt om selv at lave mad, skal følgende stilles til rådighed og være tilgængeligt: 7.4.1. tilstrækkelig køleskabsplads pr. person OG 7.4.2. tilstrækkelig hyldeplads pr. person/familie OG 7.4.3. adgang til mindst ét komfur pr. person/familie OG 7.4.4. et minimumsantal tallerkener, kopper, køkkenredskaber og bestik pr. person.
			7.5. Der findes særlige ordninger for ansøgere med særlige behov.

Operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold			
Afsnit	Underafsnit	Standard	Indikator(er)
1. Indkvartering	1.3. Infrastruktur	8. Sørg for tilstrækkelige, passende og velfungerende sanitære forhold i indkvarteringen.	8.1. Alle ansøgere bør have adgang til bruser/bad, en håndvask med varmt og koldt vand og et funktionelt toilet.
			8.2. Mindst ét fungerende og aflåseligt toilet pr. ti ansøgere er tilgængeligt 24/7.
			8.3. Der findes mindst én fungerende bruser eller ét fungerende bad med varmt og koldt vand pr. 12 ansøgere, som er tilgængelig(t) i mindst otte timer/dag.
			8.4. Mindst én fungerende håndvask med varmt og koldt vand pr. ti ansøgere er tilgængelig 24/7.
			8.5. Hvis der er mere end én bruser i badeværelset, sikres det, at de er visuelt adskilte.
			8.6. Der findes særskilte toiletter, håndvaske og brusefaciliteter efter køn (synligt og forståeligt markeret), bortset fra mindre indkvarteringsfaciliteter.
			8.7. Med hensyn til fælles indkvartering for ansøgere, som ikke er familiedlemmer, findes der ordninger til at sikre, at ansøgerne har sikker adgang til faciliteterne, og at ansøgernes privatliv hele tiden respekteres.
			8.8. Der er indført ordninger, der sikrer, at tøj og håndklæder kan holdes tørt, mens ansøgerne tager bad.
			8.9. Der er indført særlige ordninger for ansøgere med særlige behov.
		9. Sørg for, at indkvarteringen overholder relevante nationale og lokale regler.	9.1. Indkvarteringen er opført i overensstemmelse med gældende lokale og nationale regler.
			9.2. Indkvarteringen vedligeholdes og styres i overensstemmelse med relevante lokale og nationale regler under hensyntagen til alle potentielle risici.
			9.3. Der kommer tilstrækkeligt dagslys og tilstrækkelig frisk luft ind i indkvarterings værelser og fælles-/opholdsområder.
			9.4. Der findes et tilstrækkeligt temperaturreguleringsystem til alle områder af indkvarteringen.
			9.5. Værelserne og fællesområderne er beskyttet mod overdreven ekstern støj.

Operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold			
Afsnit	Underafsnit	Standard	Indikator(er)
1. Indkvartering	1.3. Infrastruktur	10. Sørg for, at den indendørs og udendørs infrastruktur i indkvartering til ansøgere med nedsat mobilitet er tilpasset deres behov.	10.1. Indkvarteringen er beliggende: a) i stueplan, ELLER b) der forefindes en elevator tilpasset personer med nedsat mobilitet, ELLER c) der forefindes et maksimalt antal trapper, alt efter graden af nedsat mobilitet.
			10.2. De ydre adgangsveje som stier eller indkørsler har en fast og jævn overflade.
			10.3. Indgangen er udformet, så den giver adgang for ansøgere med nedsat mobilitet.
			10.4. Døre og gangarealer i indkvarteringen er tilstrækkeligt brede til kørestolsbrugere.
			10.5. Der findes håndlister til støtte i rum og på steder, der anvendes af ansøgere med nedsat mobilitet.
			10.6. Der findes tilpassede sanitære forhold, herunder f.eks. brusenicher, håndlister, vaske og toiletter i en passende højde for kørestolsbrugere samt en overflade i badeværelser og på toiletter, som er passende for kørestole.
	1.4. Sikkerhed	11. Sørg for tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger.	11.1. Der udføres regelmæssigt en risikovurdering, hvori der tages hensyn til eksterne og interne faktorer.
			11.2. Der indføres tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger baseret på resultatet af risikovurderingen.
			11.3. Det er muligt at indberette sikkerhedsspørgsmål (f.eks. tyveri, vold, trusler, fjendtlighed fra det eksterne miljø) til det ansvarlige personale på sikker vis.
			11.4. Nødopkaldsnumre angives et synligt sted, og der er en telefon til rådighed.
			11.5. Sikkerhedsforanstaltninger fokuserer på opdagelse og forebyggelse af seksuel og kønsbaseret vold.
			11.6. Der er indført særlige ordninger for ansøgere med særlige behov.

Operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold			
Afsnit	Underafsnit	Standard	Indikator(er)
1. Indkvartering	1.5. Fællesområder	12. Sørg for, at ansøgerne har tilstrækkelig plads til at spise.	12.1. Alle ansøgere har mulighed for at spise i et udpeget område.
		13. Sørg for, at ansøgerne har tilstrækkelig plads til fritids- og gruppeaktiviteter.	13.1. Der findes et område, som er passende til fritidsaktiviteter, i indkvarteringen eller i nærheden i det offentlige rum.
			13.2. Såfremt medlemsstaterne tilrettelægger gruppeaktiviteter, er der tilstrækkelig plads til dette.
			13.3. Hvis faciliteten har børn indkvarteret, forefindes der et sikkert rum/ område, hvor de kan lege og deltage i aktiviteter i det fri i selve indkvarteringen eller i det offentlige rum i nærheden.
	1.6. Sanitære forhold	14. Sørg for, at private områder og fællesområder holdes rene.	14.1. Indkvarteringsfaciliteten følger en rengøringsplan.
			14.2. Renholdelsen af indkvarterings private områder og fællesområder kontrolleres regelmæssigt.
			14.3. Renholdelsen kontrolleres, når folk flytter til et andet værelse eller til en anden indkvartering.
			14.4. Hvor ansøgerne er ansvarlige for rengøringen, har de adgang til de nødvendige rengøringsmidler og det nødvendige rengøringsudstyr samt værnemidler som handsker og masker.
		15. Sørg for, at køkkenet og de sanitære områder holdes rene.	15.1. Områderne renholdes i overensstemmelse med lokale og nationale regler og standarder.
			15.2. Områderne rengøres mindst dagligt (i indkvarteringscentre) eller så ofte, som det er nødvendigt.
			15.3. Områderne rengøres grundigt regelmæssigt.
		16. Sørg for, at ansøgerne kan vaske deres tøj eller få det vasket regelmæssigt.	16.1. Når sengetøj og håndklæder udleveres i naturalier og vaskes af indkvarteringsfaciliteten, bør de vaskes regelmæssigt.
16.2. a): Ansøgere bør kunne vaske tøj mindst en gang om ugen; ELLER 16.2. b): der findes en tjeneste, så ansøgerne kan få vasket deres vasketøj.			

Operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold			
Afsnit	Underafsnit	Standard	Indikator(er)
1. Indkvartering	1.7. Vedligeholdelse	17. Sørg for sikker og velfungerende indkvartering ved hjælp af regelmæssig vedligeholdelse.	17.1. Det vurderes regelmæssigt, om indkvarteringen og dens møbler og udstyr er velfungerende.
			17.2. Ansøgere har mulighed for at indberette behovet for vedligeholdelse og reparationer.
			17.3. Nødvendige reparationer og udskiftninger i indkvarteringen udføres straks og med en tilstrækkelig standard.
	1.8. Kommunikationsudstyr og -tjenester	18. Sørg for, at ansøgerne har tilstrækkelig adgang til en telefon, så de har mulighed for at foretage opkald vedrørende proceduremæssige, juridiske, medicinske og uddannelsesmæssige spørgsmål.	18.1. Der er som minimum adgang til en telefon for at foretage opkald vedrørende proceduremæssige, juridiske, medicinske eller uddannelsesmæssige spørgsmål.
			18.2. Ansøgere har dagligt adgang til mindst én telefon pr. indkvarteringsenhed.
			18.3. Ansøgere kan modtage opkald i private omgivelser, dvs. at andre ansøgere ikke kan høre samtalen.
			19.1. Ansøgerne har adgang til internettet i selve indkvarteringen eller i det nærliggende offentlige rum mindst fire gange om ugen.
	19. Sørg for, at ansøgerne har tilstrækkelig adgang til internettet.	19.1. Ansøgerne har adgang til internettet i selve indkvarteringen eller i det nærliggende offentlige rum mindst fire gange om ugen.	
	20. Sørg for, at ansøgerne har mulighed for at oplade deres kommunikationsenheder.	20.1. Der findes mindst ét tilgængeligt stik pr. værelse til opladning af elektronisk udstyr.	
2. Kost	21. Sørg for, at ansøgerne har adgang til tilstrækkelig og passende kost.	21.1. Sikkerhedsstandarder for kost overholdes.	
		21.2. Der serveres mindst tre måltider om dagen for voksne og fem for mindreårige, heraf mindst ét tilberedt, varmt måltid.	
		21.3. Måltiderne sikrer en afbalanceret og varieret kost.	
		21.4. Ansøgerne informeres om sammensætningen af måltidet.	
		21.5. Der er indført særlige ordninger for ansøgere med særlige kostbehov.	
		21.6. Der tages hensyn til bestemte gruppers kostpræferencer og -begrænsninger.	
	22. Sørg for, at ansøgerne har adgang til drikkevand 24/7.	22.1. Alle ansøgere får mindst 2,5 liter vand pr. dag, idet der tages hensyn til personlig fysiologi og klima.	
		22.2. a): Indkvarteringsinfrastruktur er passende til drikkevand. ELLER: 22.2. b): Drikkevand udleveres i mangel af passende infrastruktur.	

Operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold			
Afsnit	Underafsnit	Standard	Indikator(er)
3. Tøj og andre fornødenheder end fødevarer	23. Sørg for, at ansøgeren har tilstrækkeligt tøj.		23.1. Ansøgeren har tilstrækkeligt undertøj til en uge uden at skulle vaske.
			23.2. Ansøgeren har mindst et minimum af tøj.
			23.3. Ansøgeren har mindst to forskellige par sko.
			23.4. Ansøgerne får hurtigst muligt udleveret tøj.
			23.5. Hvis tøjet ikke længere er brugbart, fordi det er for slidt, forefindes der en standardiseret metode til at fremskaffe andet tøj i stedet.
			23.6. Ansøgerne har tilstrækkeligt tøj til spædbørn og små børn til en uge uden at skulle vaske.
	24. Sørg for, at ansøgerne har passende tøj.		24.1. Tøjet passer ansøgerne rimeligt med hensyn til størrelse.
			24.2. Tøjet ser rimeligt anstændigt ud og passende i forhold til den fremherskende standard i værtssamfundet og ansøgernes baggrund.
			24.3. Der er adgang til passende tøj efter årstiden.
	25. Sørg for, at ansøgerne har adgang til tilstrækkelige og passende personlige hygiejneartikler.		25.1. Der forefindes en liste over, hvilken type og mængde af personlige hygiejneartikler ansøgere i en vis alder og af et bestemt køn er berettiget til at modtage.
			25.2. Ansøgerne har nødvendige personlige hygiejneartikler til rådighed, enten gennem regelmæssig udlevering i naturalier til hver person eller via lommepenge.
	26. Sørg for, at ansøgerne har adgang til andre fornødenheder end fødevarer.		26.1. Der udleveres passende sengelinned og håndklæder.
			26.2. Vaskepulver er tilgængeligt, hvis ansøgerne er ansvarlige for at vaske deres eget tøj.
			26.3. Der er indført særlige ordninger for ansøgere med særlige behov.
	27. Sørg for, at børn, som er indskrevet i skolen, får udleveret passende tøj og skoleredskaber, der gør dem i stand til at deltage fuldt ud i alle skoleaktiviteter.		27.1. Børn, som deltager i obligatorisk skoleundervisning, får udleveret passende tøj til skoleaktiviteter.
			27.2. Børn, som går i skole, får gratis udleveret en skoletaske (rygsæk eller andet) og alle redskaber (skolebøger mv.), som kræves af skolen.

Operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold			
Afsnit	Underafsnit	Standard	Indikator(er)
4. Lommepenge		28. Sørg for, at der udbetales passende lommepenge.	28.1. Der findes en klar definition af omfanget af lommepenge.
			28.2. Metoden til beregning af lommepengene er tydeligt fastlagt.
			28.3. Lommepengene udbetales gratis og giver ansøgerne mulighed for at opnå en passende grad af selvstændighed.
			28.4. Lommepengenes beløb afspejler også som minimum følgende udgifter, medmindre de udleveres i naturalier: kommunikation og information, skoleredskaber, personlig hygiejne og kropspleje, fritidsaktiviteter og omkostninger til transport i forbindelse med lægebehandling og afhentning af medicin, asylproceduren og juridisk bistand samt undervisning til børn indskrevet i skolen.
			28.5. Lommepengene udbetales regelmæssigt og mindst en gang om måneden.
5. Lægehjælp		29. Sørg for adgang til nødvendig lægebehandling, som mindst skal omfatte akut lægehjælp og absolut nødvendig behandling af sygdomme og alvorlige mentale forstyrrelser.	29.1. Ansøgeren har adgang til alle typer nødvendig lægebehandling.
			29.2. Lægebehandling ydes af kvalificeret lægeligt personale.
			29.3. Lægebehandling tilbydes i indkvarteringen eller i rimelig afstand af indkvarteringen.
			29.4. Nødvendig lægebehandling, herunder ordineret medicin, ydes gratis eller betales gennem lommepengene.
			29.5. Der findes passende ordninger til at sikre, at ansøgeren kan kommunikere med lægeligt personale.
			29.6. Der er indført ordninger, der sikrer adgang til førstehjælp i nødstilfælde.
			29.7. Ansøgeren får adgang til sin lægejournal med forbehold af den nationale lovgivning.
			29.8. Der er indført særlige ordninger for ansøgere med særlige lægebehov.

Operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold			
Afsnit	Underafsnit	Standard	Indikator(er)
6. Oplysninger og rådgivning		30. Sørg for, at ansøgeren modtager og forstår relevante oplysninger i de enkelte faser om ydelser og forpligtelser vedrørende modtagelsesforhold.	30.1. Skriftlige oplysninger formidles på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed må antages at forstå.
			30.2. Hvor det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, formidles oplysningerne også mundtligt på et sprog, som ansøgeren forstår.
			30.3. Oplysninger dækker alle aspekter af modtagelsesforhold, herunder ydelser og forpligtelser i henhold til RCD.
			30.4. Oplysninger formidles hurtigt (højst 15 dage) efter indgivelsen af en ansøgning om international beskyttelse.
			30.5. Oplysningerne formidles under hensyntagen til ansøgerens særlige behov og individuelle omstændigheder.
		31. Sørg for, at ansøgerne informeres om de organisationer eller grupper af personer, der yder specifik juridisk bistand, og om de organisationer, der vil kunne hjælpe eller informere dem om de modtagelsesforhold, der er til rådighed, herunder lægebehandling.	31.1. Oplysninger om tilgængelig juridisk bistand, og hvordan den ydes til ansøgerne.
			31.2. Oplysninger til ansøgere omfatter kontaktoplysninger om organisationer eller grupper af personer, der kan informere ansøgerne om de modtagelsesforhold, der er til rådighed, herunder lægebehandling, og hvordan de får adgang til dem.
			31.3. Skriftlige oplysninger formidles på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed må antages at forstå.
			31.4. Hvor det er nødvendigt og hensigtsmæssigt, formidles oplysningerne også mundtligt på et sprog, som ansøgeren forstår.
			31.5. Oplysninger bør formidles hurtigt (højst 15 dage) efter indgivelsen af en ansøgning om international beskyttelse.
			31.6. Oplysningerne formidles under hensyntagen til ansøgerens særlige behov og personlige omstændigheder.

Operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold			
Afsnit	Underafsnit	Standard	Indikator(er)
6. Oplysninger og rådgivning		32. Sørg for, at der med henblik på at bistå ansøgerne gives tilstrækkelig adgang til juridiske eller andre rådgivere, personer, som repræsenterer UNHCR, Røde Kors og mellemstatslige og relevante ikkestatslige organisationer, som er anerkendt af medlemsstaten.	32.1. Adgangen til ovennævnte aktører begrænses kun af hensyn til sikkerheden på stedet og ansøgernes sikkerhed, forudsat at den ikke derved begrænses stærkt eller umuliggøres.
			32.2. Ovennævnte aktører kan mødes og tale med ansøgerne under tilstrækkeligt private forhold.
		33. Sørg for, at ansøgere om international beskyttelse har adgang til socialrådgivning.	33.1. Ansøgerne har adgang til socialrådgivning i eller uden for indkvarteringen.
			33.2. Ansøgerne har regelmæssigt adgang til socialrådgivning, alt efter personlige behov.
7. Identifikation og vurdering af samt reaktion på særlige behov	34. Sørg for, at der findes en mekanisme til identifikation og vurdering af særlige modtagelsesbehov.		34.1. Der findes en standardiseret mekanisme til identifikation og vurdering af særlige modtagelsesbehov for alle ansøgere.
			34.2. Mekanismen foreskriver tydeligt, hvem der er ansvarlig for identifikation og vurdering af særlige modtagelsesbehov.
			34.3. Mekanismen foreskriver tydeligt, hvor identifikation og vurdering registreres og formidles til ansøgeren og til relevante aktører.
	35. Sørg for, at mekanismen til identifikation og vurdering af særlige modtagelsesbehov anvendes effektivt.		35.1. Der afsættes tilstrækkelige ressourcer til at identificere, vurdere og overvåge særlige behov.
			35.2. Den indledende identifikation og vurdering af særlige behov gennemføres så hurtigt som muligt.
			35.3. Særlige behov, der viser sig på et senere tidspunkt, er tilstrækkeligt identificeret og vurderet.
			35.4. Hvor det er relevant, deltager specialiserede aktører i vurderingen af særlige behov.
			35.5. Der er etableret kommunikationskanaler og samarbejde mellem modtagelsesmyndighederne og den myndighed, der træffer afgørelse, og disse anvendes.
			35.6. Identifikation og vurdering af særlige modtagelsesbehov finder sted med forbehold af undersøgelsen af ansøgerens behov for international beskyttelse.

Operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold			
Afsnit	Underafsnit	Standard	Indikator(er)
7. Identifikation og vurdering af samt reaktion på særlige behov		36. Sørg for, at identificerede særlige modtagelsesbehov behandles hurtigt.	36.1. Der reageres tilstrækkeligt og hurtigt på de identificerede og vurderede særlige behov.
			36.2. Hvis der er identificeret særlige behov, findes der en mekanisme til at sikre, at de overvåges løbende.
8. Uddannelse af personale		37. Sørg for, at modtagelsespersonalet er tilstrækkeligt kvalificeret.	37.1. Alle modtagelsespersoner har et klart mandat (jobbeskrivelse).
			37.2. Alle modtagelsespersoner er kvalificerede i overensstemmelse med nationale love og regler vedrørende deres særlige mandat (jobbeskrivelse).
	38. Sørg for, at modtagelsespersonalet har fået den nødvendige og passende uddannelse.	38.1. Alle modtagelsespersoner har fået en grundig og rettidig introduktion til deres roller, herunder om gældende adfærdskodeks.	
		38.2. Der findes en tydelig uddannelsesplan, der også omfatter uddannelseskrav for hver funktionsgruppe.	
		38.3. Uddannelse tilbydes løbende og afhængigt af behovet.	
		38.4. Uddannelsen skal som minimum omfatte køns- og aldersspecifikke bekymringer og situationen for ansøgere med særlige behov, navnlig med hensyn til standarder for beskyttelse af børn og børns sikkerhed, herunder uledsagede børn og identifikation af ofre for tortur og vold.	
	39. Styrk opmærksomheden hos andre interessenter, som er i løbende kontakt med ansøgere.	39.1. Der organiseres regelmæssige oplysningsmøder og/eller alternative ordninger for personer, som ikke anses for »modtagelsespersonale«, men som ikke desto mindre er i kontakt med ansøgerne i kraft af deres profession/funktion.	
40. Styrk procesorienteret støtte til modtagelsespersonale.	40.1. Der er forskellige foranstaltninger til rådighed til vanskelige situationer, der opstår under modtagelsesarbejdet.		

SÅDAN FÅR MAN FAT I PUBLIKATIONER FRA EU

Gratis publikationer:

- et eksemplar:
via EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>)
- flere eksemplarer eller plakater/kort:
hos Den Europæiske Unions repræsentationer (http://ec.europa.eu/represent_da.htm)
hos delegationerne i ikke-EU-lande (http://eeas.europa.eu/delegations/index_da.htm)
ved at kontakte Europe Direct (http://europa.eu/europedirect/index_da.htm)
eller ringe på 00 800 6 7 8 9 10 11 (frikaldsnummer fra overalt i EU) (*).
(*) Oplysningerne er gratis ligesom de fleste opkald (nogle operatører, telefonbokse eller hoteller kan dog kræve penge for opkaldet).

Betalingspublikationer:

- via EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

